

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 366 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 12 ΦΛΕΒΑΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΒΑΝ ΦΛΗΤ

νατο πταλι το τσογλανι

λερωνει τους τοιχους με συνθηματα

Μες στη βρομιά
τα «θεμέλια της
κοινωνίας μας»

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

12/1804: Θάνατος Καντ (79 χρ.) 12/2/1945: Γέννηση Ray Manzarek (Doors) 12/2/1933: Γέννηση Κώστα Γαβρά 12/2/1954: Γέννηση Τζίμι Πανούση 12/2/1809: Γέννηση Κάρολου Δαρβίνου 12/2/1809: Γέννηση Αθραάμ Λίνκολν 12/2/1921: Κηδεία Πιοτρ Κροπότκιν 12/2/2000: Θάνατος Screamin' Jay Hawkins 12/2/1961: Δολοφονία Πατρίς Λουμούμπτα (πρώτου πρωθυπουργού του Κονγκό) 13/2/1883: Θάνατος Ρίχαρντ Βάγκνερ (69 χρ.) 13/2/1888: Γέννηση Γεώργιου Παπανδρέου (Καλέντζι) 13/2/1970: Περισσότεροι από 300 διανοούμενοι και καλλιτέχνες ζήτουν την απελευθέρωση του Μίκη Θεοδωράκη (εκτοπισμένος στη Ζάτουνα Αρκαδίας) 13/2/1984: Ο Κωνσταντίν Τσερνιένκο διαδέχεται τον Γιούρι Αντρόποφ (ΕΣΣΔ) 13/2/1950: Γέννηση Peter Gabriel 13/2/1571: Θάνατος Μπιενβενούτο Τσελίνι 14/2: Ήμέρα ερωτευμένων 14/2/1884: Γέννηση Κώστα Βάρναλη 14/2/1947: Γέννηση Tim Buckley 14/2/1929: Ο Αλέξανδρος Φλέμιγκ κοινοποιεί την ανακαλυψη της πενικλίνης 14/2/1989: Ο αγιαστόλαχ Χομεϊνί ζητά να δολοφονηθεί ο συγγραφέας των «Σατανικών Στίχων» Σαλμάν Ρούσοντ 14/2/1987: Θάνατος Κάρολου Κουν (78 χρ.) 15/2/1966: Θάνατος Nat King Cole 15/2/1654: Γέννηση Γαλιλαίου (Πίζα) 15/2/1843: Θάνατος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη 15/2/1922: Πρώτη συνεδρίαση Διεθνούς Δικαστηρίου Χάγης 15/2/1933: Απόπειρα δολοφονίας του Φράνκλιν Ρούσβελτ από τον ιταλό αναρχικό Τζουζέπε Ζανκάρα 15/2/1965: Ο Καναδάς υιοθετεί ως σύμβολο το φύλλο του σφενδάμου 14/2/1999: Σύλληψη Οτσαλάν κατά την αποχώρηση του από την ελληνική πρεσβεία στο Ναϊρόμπι 16/2/1923: Εφαρμόζεται το Γρηγοριανό ημερολόγιο 16/2/1833: Έκδοση πρώτου Φ.Ε.Κ. (Ναύπλιο) 16/2/1968: Εκτέλεση του υποτιθέμενου «Δράκου του Σέχ Σου» Αριστείδη Παγκρατίδη 16/2/1866: Γέννηση Γιόχαν Στράους 16/2/1959: Ο Φιντέλ Κάστρο πρόεδρος της Κούβας 17/2/1673: Θάνατος Μολιέρου (51 χρ.) 17/2/1908: Θάνατος Τζερόνιμο (αρχηγού των Απάτων) 17/2/1600: Θανάτωση του Τζιορντάνο Μπριούνο στην πυρά από την Ιερά Εξέταση (Ρόμη) 17/2/1986: Θάνατος Κριστανούμπτι 17/2/1957: Γέννηση Loreena Mc Kenitt 17/2/1982: Καθηέρωση πολιτικού γάμου στην Ελλάδα 17/2/1856: Θάνατος Χάινριχ Χάινε (58 χρ.) 18/2/1883: Γέννηση Νίκου Καζαντζάκη 18/2/1546: Θάνατος Μαρτίνου Λούθηρου 18/2/1934: Γέννηση Yoko Ono 18/2/1564: Θάνατος Μιχαήλ Αγγελου (89 χρ.) 18/2/1455: Θάνατος Fra Angelico (53 χρ.) 18/2/1896: Γέννηση Αντρέ Μπρετόν 18/2/1953: Γάμος Μ.Α. Κίνγκ με την Κορέτα Σκοτ 18/2/1961: Σε αντιπυρηνική διαδήλωση στο Λονδίνο συλλαμβάνεται ο 89χρονος Μπέρτραντ Ράσελ ως ταραχοποίος και φυλακίζεται για μια βδομάδα 18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέφει στην Μόσχα όλα τα αντίτυπα του βιβλίου «Αυτά που πιστεύω» του Λ.Τολστού.

● Ήταν ωραία στο Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ και τις δύο μέρες ●●● Ήραία απ' όλες τις απόψεις ●●● Κόσμος πολύς, ενδιαφέρουσες συζητήσεις, πολιτιστικά δρώμενα ●●● Και πάνω απ' όλα ένα κλίμα συντροφικότητας, που είναι το μεγάλο κέρδος ●●● ● Ανδρωποι από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους, με διαφορετικές ιδεολογικοπολιτικές προσλαμβάνουσες, δεν βρέθηκαν απλώς μαζί, αλλά συνδημοιύργησαν ●●● Αυτό είναι το μεγαλύτερο κέρδος, κατά την ταπεινή άποψη της στήλης ●●● Αυτό είναι που πρωτίστως πρέπει να κεφαλαιοποιηθεί ●●● Οι Κινήσεις Άλληλεγγυής είναι πλέον μια πολιτική οντότητα που μπορεί να κάνει πολύ περισσότερα ●●● Και τί να πεις για τους δύο γερμανούς καλεσμένους μας; ●●● Με ένα τέταρτο του αιώνα στα λευκά κελιά ο καθένας τους, δεν νέρωσαν καδόλου το κρασί τους ●●● Δεν έφτυσαν την ιστορία τους ●●●

Δεν αναζήτησαν συμβιβασμούς με το αστικό κράτος ●●● Οι απαντήσεις που έδωσαν στις πολλές ερωτήσεις που τους τέθηκαν συνιστούν ένα μάθημα επαναστατικής συνέπειας και αγωνιστικού ήδους ●●● Διέλυσαν πολλά από τα νέφη που σκιάζουν το κίνημα αλληλεγγύης ●●● Το Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ είναι πλέον... δεσμός ●●● Το κίνημα αλληλεγγύης έχει πολλή δουλειά μπροστά του ●●● Μετά απ' αυτά τα υψηπετή, επιστροφή στην πολιτική επικαιρότητα με «Σκύψε ευλογημένη» και άλλα ποιοτικά έργα

●●● Τρέμει ο κόσμος όταν βγαίνουν στο παζάρι οι δεσποτάδες ●●● Σείονται οι ιερές κουδουνίστρες ●●● Κινούνται απειλητικά οι αγιαστούρες ●●● Σε πιάνει σύγκρου όταν τους βλέπεις να επιτίθενται ο ένας στον άλλο ●●● Από την άλλη οι δικαστικοί ●●● Οσο συνεχίζεται ο δόρυθος διάλογον πιάνουν κι από κανέναν «επίορκο» ●●● ● Μέχρι να χορτάσει το φιλοθεάμον κοινό και όλα να επανέλθουν στην προτεραιά κατάσταση ●●● Γιατί, βλέπεις, είναι στη μέση ο δεσμός που πρέπει

◆ «Παρά την ομόφωνη αθώωση μου και τη δικαίωσή μου, η απόφαση που οδήγησε στην καταδίκη των τεσσάρων συγκατηγορουμένων μου, πολύ φριβάμαι, εκτός της "πικρής γεύσης", θα έχει και τρομακτικές συνέπειες για κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο». Μιχάλης Κασίμης, συνέντευξη στα «Νέα», 7.2.05.

◆ «Αυτές οι δίκες είναι πάντοτε δίκες σκοπιμότητας, γιατί αφορούν πολιτικές υποθέσεις. Νομικά αυτή η δεύτερη δίκη είναι κυριολεκτικά σύργελο. Δεν είναι, όμως, καθόλου για γελία η προσπάθεια εκ νέου νομολόγησης της ναζιστικής αρχής της σύλλογικής ευθύνης, η νέα παραπομπή του Μιχάλη Κασίμη, που αιθωρώθηκε τελεσδίκια στην προηγούμενη δίκη, η νέα προσπάθεια εξόντωσης του Γιάννη Σερίφη, με την ενεργοποίηση ενός ψευδομάρτυρα που τον διαψεύδει αικόνα και η "Αντιτρομοκρατική". Γ' αυτό και πρέπει να υπάρξει ευρύ κίνημα αντίστασης ενόψει αυτής της δίκης». Χρήστος Τσιγαρίδης, συνέντευξη στο «Εθνος», 7.2.05.

◆ «Γύρω από τον πατριαρχικό θρόνο μαζεύτηκε μια συμμορία καλοθερεμένων ρασοφόρων που μετέβαλε το πατριαρχείο σε χρηματιστήριο αξιωμάτων και διέθεταν τους καλύτερους επιβήτορες που και τα σουλτανικά χαρέμια ζήλευαν». Γιάννης Κορδάτος. ◆ Από εδώ και πέρα, αντί για εξιλαστήριο θύμα θα μπορούμε να χρησιμοποιούμε τη λέξη Γοσάκης. Τον προφυλάκισαν, λοιπόν, φορτώνοντάς του την ευθύνη για τα πάντα. Και εμείς καλούμαστε να πιστέψουμε ότι ένας νεαρός παπακαλόγερος κινούσε τόσα νήματα στο χώρο της Εκκλησίας και της Δικαιοσύνης και έπαιζε στα δάχτυλά

του παπάδες, δεσποτάδες, ανώτερους δικαστικούς, δικηγόρους κ.λπ. Ας σκεφτούμε, πάντως, πως ο Γιοσάκης στη φυλακή βρίσκεται σε ασφαλές μέρος. Οχι για την πάρτη του, αλλά για τους συνεργάτες, μέντορες και καθοδηγητές του. Στη φυλακή είναι ελεγχόμενος, ενώ εκτός φυλακής θα μπορούσε να αποβεί ανεξέλεγκτος. Στη φυλακή είναι εκβιάσιμος, ενώ εκτός φυλακής θα μπορούσε να λειτουργήσει και ως εκβιαστής. ◆ Εχετε προσέξει την επιστολή που έστειλε στο Εφετείο της Λάρισας ο Χριστόδουλος, συνηγόρωντας υπέρ της αναστολής εκτέλεσης της ποι-

νής του εμπόρου ναρκωτικών Βαβύλη; Αναφέρει ότι ο περί ου λόγος «προέρχεται από συγκεκριτικένην οικογένειαν με χριστιανικά αρχάς και ελληνοπρεπές φρόνημα». Τί ακριβώς σημαίνει «ελληνο-

πρεπές φρόνημα» εμείς το γνωρίζουμε. Ο αρχιεπίσκοπος, όμως, που την περίοδο της χούντας ασχολούνταν μόνο με τα διαβάσματά του, πότε πρόλαβε και το έμαθε; ◆ Οπως καταλαβαίνετε, κοιτάξμε πολύ προσωπικά τον κατάλογο των ξένων αντιπροσωπειών που πήραν μέρος στο συνέδριο του Περισσού. Το αδελφό κόμμα του Ιράκ δεν το είδαμε. Αυτή τη φορά φυλάχτηκαν και δεν το κάλεσαν. Οχι όπως την προηγούμενη φορά που το κάλεσαν κι όταν κατάλαβαν τη γκάφα το έσβησαν από τη λίστα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο κόσμος απαιτεί από όλους μας εντιμότητα και σεμνότητα, αποφασιστικότητα και γενναιότητα. Η θέση μας ήταν και είναι δεδομένη: μηδενική ανοχή στη διαπλοκή και τη διαφθορά. Δεν πρόκειται να αφήσουμε καμιά σκουριά να διαβρώσει την περηφάνια των Ελλήνων. Επιμένουμε απαλάντευτα στην ανάγκη να υπάρξει, με τρόπο αποτελεσματικό και δίκαιο, παντού πλήρης εξιγίαση. Οποιο και να 'ναι το κόστος, είμαστε αποφασισμένοι να υπάρξει: παντού διαφάνεια, παντού νομιμότητα, παντού σεβασμός στον πολίτη. Κώστας Καραμανής

ματική παρακολούθηση των καιρικών φαινομένων, αποτελούν τις σημαντικότερες από τις προτεραιότητες που έθεσε ο Έυρωπα πατητή Επιπροπή στο πλαίσιο ενός εντυπωσιακού φιλόδοξου προγράμματος ταυτόχρονης προστασίας των Ευρωπαίων από τρομοκρατία και... τουσίνα. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Εσείς τα ΜΜΕ παιζετε σαν ριάλιτι τους δικαιοτέρες που τα πάνουν. Οι επίσημοι δικαιοτέρες, όμως, δεν είναι μόνο αυτοί που τα πάνουν αλλά αυτοί που υπακούν σε πολιτικές εντολές. Η προηγούμενη δίκη κατέληξε σε μια απόφαση να ζη-

στικού τύπου. Κι εσείς δεν λέτε τί ποτα. Χρήστος Τσιγαρίδας προς δημοσιογράφους Οταν η ιστορία επαναλαμβάνεται γίνεται παρωδία. Πάμε σε ακόμα μια δίκη-παρωδία από στημένους δικαιοδότρυες, που στόχο έχει πέρα από τη φυσική και ηθική μας εξόντωση την κατατρομοκράτηση όλων όσων πραγ

**■ Εντονο
παρασκήνιο
για το
Κυπριακό**

ΓΕΡΗ ΜΑΧΑΙΡΙΑ στα πλευρά της ελληνοκυπριακής πολιτικής ηγεσίας ήταν ο δηλώσεις της Κοντολίζα Ράις, που εξέφρασε την αμερικανική απογοήτευση για την απόρριψη του σχεδίου Ανάν και ζήτησε την άρση της απομόνωσης των Τουρκοκύπριων. Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που γίνονται τέτοιες δηλώσεις από την αμερικανική κυβέρνηση, όμως η σημειολογία αυτής της τελευταίας δηλώσης είναι ιδιαίτερη, καθώς διανύουμε μια περίοδο που αναζητούνται καινούργιες ισορροπίες και το Κυπριακό έχει τεθεί και πάλι στο τραπέζι.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο λόρδος Χάνει, ο άνθρωπος που μάζι με τον Ανάν έφτιαξε το γνωστό σχέδιο λύσης, ήταν ο κύριος ομιλητής στο τρίμερο συνέδριο που έγινε αυτή τη βδομάδα στη Λάρνακα με διοργανωτή το βρετανικό υπουργείο Εξωτερικών. Στο συνέδριο πήραν μέρος Ελληνοκύπριοι, Τουρκοκύπριοι και Βρετανοί, οι εργασίες του έγιναν κεκλεισμένων των θυρών και οι τοποθετήσεις των συνέδρων χαρακτηρίστηκαν ως εμπιστευτικές και δεν δόθηκαν στη δημοσιότητα.

Ο Τ. Παπαδόπουλος, που βλέπει να σφίγγει ολοένα ο κλοιός γύρω του, όταν ρωτήθηκε για το ενδεχόμενο ανάληψης νέας πρωτοβουλίας από τον Κόφι Ανάν, δήλωσε ότι στην τελευταία συνάντησή τους ο Ανάν του δήλωσε καθαρά ότι δεν υπάρχουν προοπτικές επανενεργοποίησης της πρωτοβουλίας του. Κατά τον Παπαδόπουλο, η ελληνοκυπριακή πολιτική ηγεσία θα πρέπει να εργαστεί μαζί με τον ΟΗΕ για την επανέναρξη του διαλόγου, ανακοινώνοντας εμμέσως την ανάληψη κάποιας πρωτοβουλίας από την ελληνοκυπριακή πλευρά, προφανώς για να προλάβει την Τουρκία, που έχει αφήσει να διαφανεί ότι θα κάνει κάτι αντίστοιχο.

Από την άλλη πλευρά ο Σερντάρ Ντενκτάς δήλωσε ότι η Τουρκία δεν πρόκειται να αποσύρει ούτε έναν οπρατιώτη από την Κύπρο, αν προηγούμενα οι δυο κυβερνήσεις στην Κύπρο δεν μοιράσουν την εξουσία με την εξεύρεση κάποιας λύσης. Απέρριψε δε κάθε ιδέα για ανάμιξη της ΕΕ στη διαδικασία επιλογής του Κυπριακού.

Είναι φανερό ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο πολλαπλών παρασκηνιακών παζαριών, χωρίς να μπορούμε να πούμε αν κατάληξη τους θα είναι ένας νέος γύρος επισημών διαπραγματεύσεων.

Ας το ξεκαθαρίσουμε από την αρχή. Οι αποκαλύψεις για τις αλλαξικώλιες και τα όργια των δεσποτάδων και της ακολουθίας τους είναι το πιο ασήμαντο από τα δύσα αποκαλύπτονται τις τελευταίες μέρες. Αυτά που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, κασέτες, φωτογραφίες, καταθέσεις, ένορκες βεβαιώσεις κ.λπ. είναι ελάχιστα μπροστά σ' αυτά που κυκλοφορούν στους διαδρόμους των δημοσιογραφικών και των δικηγορικών γραφείων για τις ιστορίες με τις «Μπέμπες Μπλαν», τις «Αλίκες», τις «Φουλές», τις «Κουλές» και τ' άλλα «κορίτσια». Και δεν κυκλοφορούν μόνο τώρα, αλλά εδώ και πολύ καιρό. Τώρα, απλά κάποια απ' αυτά βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Μήπως δεν τα ήξερε όλος ο κόσμος; Μήπως δεν τα έρουν και δεν τα σχολιάζουν οι κάτοικοι στην περιφέρεια; Μήπως οι μπάτσοι που έκαναν τσακωτούς τους δεσποτοπάτες στο κωλόμπιταρο των Τρικάλων δεν το είπαν στους συναδέλφους τους κι αυτοί στους φίλους, τους γείτονες κ.λπ. και δεν έγινε βούκινο στην πόλη; Απλά, κανένας δεν μιλάει, γιατί όλοι έρουν και όλοι έχουν μάθει να ζουν μ' αυτή την πραγματικότητα. Άλλωστε, τα ανέκδοτα για τους βίους των καλογέρων έχουν διαχρονική αξία στη χώρα μας.

Εκείνο που μπορείς να κάνεις σ' αυτή την περίπτωση είναι να στηλιτεύεις την υποκρισία του παπαδαρίου, που ζει την τρυφολή ζωή του την ίδια ώρα που γεμίζει τον κόσμο ενοχές όχι μόνο για την ερωτική συμπεριφορά του, αλλά για κάθε πτυχή της ζωής του. Ενοχές η οποίες η Εκκλησία διοχειρίζεται εδώ και αιώνες, με τρόπο που από τη μαϊσχυροποίηση τη δική της θέση στο σύστημα εξουσίας και από την άλλη δημιουργεί ανθρώπους φοβισμένους και υποταγμένους.

Τους βλέπετε πώς συμπεριφέρονται μεταξύ τους. Σαν λύκοι έτοιμοι να κατασταράξουν ο ένοις τον άλλο. Όλα αυτά που κηρύσσουν από άμβωνος περί αγάπης και συγχώρεσης διαφεύδονται από τη συμπεριφορά τους. Οι συμμορίες των γκάνγκστερ μοιάζουν αθώα αγγελούδια μπροστά τους. Φτιάχνουν κλίκες, παρακολουθούν ο ένας τον άλλο, μαζεύουν στοιχεία, εκβιάζουν, κλείνουν συμφωνίες, μοιράζουν επικράτειες και πασαλίκια.

Το μείζον σε όλη αυτή την ιστορία είναι ο ρόλος της Εκκλησίας και η σκανδαλώδης μεταχείρισή της από το ελλη-

νικό κράτος. Ο αστικός εκσυγχρονισμός, αυτός που ήρθε σαν απόρροια των αστικών επαναστάσεων, ριζοσπαστικών και μη, ουδέποτε βρήκε έδαφος στην ελληνική επικράτεια. Το στοιχείων, ο διαχωρισμός της Εκκλησίας από το κράτος, ουδέποτε υλοποιήθηκε. Η Εκκλησία έγινε κομμάτι του κρατικού μηχανισμού και απέκτησε δοτές εξουσίες. Κάποιοι επιμέρους εκσυγχρονισμοί που στήριξε την εκδοχή του Ειρηναίου στην Ιερουσαλήμ) και να έρθει σε σύγκρουση με το Φανάρι. Τα έβαλε και με το μεγαλύτερο κομμάτι του πολιτικού κόσμου, συμπεριφέρομενος όπως συμπεριφέρθηκε στην ιστορία με τις ταυτότητες, που δεν ήταν παρά μια προσπάθεια εξευρωπαΐσμου σε ένα μικρής σημασίας ζήτημα.

Τώρα, οι αντίπαλοί του βρήκαν την ευκαιρία να του επιπεθούν με σκοπό, αν όχι να τον ξηλώσουν, τουλάχιστον να τον μαζέψουν και να του πάρουν ένα κομμάτι από την εξουσία που έχει συγκεντρώσει. Δεν είναι τυχαίο ότι στην πλειονότητα των σκανδάλων που αποκαλύπτονται πρωταγωνιστούν «πνευματικά τέκνα» του Χριστόδουλου. Και βέβαια, αυτός βρίσκεται σε μια κατάσταση άμυνας. Δεν έχει από πού να φυλαχτεί, βάζει τους συνεργάτες του να απολογούνται για λογαριασμό του και δεν δοκιμάζει να αντεπιθεθεί. Γιατί έχει πολύ καλά πως θα του έρθουν και άλλα στοιχεία. Από την άλλη είναι και πολυμέτωπη η επίθεση που δέχεται. Τον χτυπούν οι αντίπαλοί του στο δεσποταριό, τον χτυπούν πολιτικοί, τον χτυπά ο Τύπος, ακόμα και ο δεξιός.

Ο Καραμανλής από τη με-

δικτατορική, αδίστακτος, φιλόδοξος (η φιλοδοξία του έχει και πολιτική κατεύθυνση), στρίμωξε στη γωνία τους αντιπάλους του, ενώ δεν δίστασε να αναμιχθεί στα μικρότερα πατριαρχεία (χαρακτηριστικά τα δύσα αποκαλύπτονται για την αποστολή της Εκκλησίας στην εποχή των ταυτότητων, δείχνοντας ότι δεν έχουν μόνο θεομητική, αλλά και προσωπική σχέση). Τώρα, προσπαθεί να κρατηθεί μοικρά, για να μη γίνει και αυτός μέρος του προβλήματος. Καλεί τον Χριστόδουλο να κάνει «αυτοκάθαρηση», αλλά δεν τολμά να αναλάβει ο ίδιος καμιά πρωτοβουλία. Ταυτόχρονα, αρνείται κάθε συζήτηση για διαχωρισμό κράτους και Εκκλησίας, που τον προτείνουν ακόμα και παραδοσιακά στελέχη της Δεξιάς, όπως ο Βαρβιτσιώτης.

Ισως ήταν μια ευκαιρία για τον αστικό πολιτικό κόσμο να βάλει στη μπάντα το δεσποταριό. Αυτή δεν ήταν καμιά επαναστατική πράξη. Ένας στοιχείων αστικός εκσυγχρονισμός θα ήταν, απόλυτα συμβατός με το πνεύμα που επικρατεί στην ΕΕ. Δεν θα το κάνει, για πολλούς λόγους. Επειδή υπάρχει μεγάλη διαπλοκή του αστικού πολιτικού κόσμου με τους μηχανισμούς των δεσποτάδων. Μηχανισμούς οικονομικής στήριξης, αλλά και άντλησης πολιτικής βοήθειας. Επειδή και οι δεσποτάδες κρατούν στοιχεία για πολιτικούς. Επειδή, τέλος, το ελληνικό κράτος χρειάζεται την Εκκλησία ως μηχανισμό χειραγώγησης και παραγωγής υποτομένων συνειδήσεων.

Δεν έρουμε πόσο θα τραβήξει αυτή η ιστορία. Στην αρ-

Υποκρισία και πολιτικός οπορτουνισμός

Στην κ. Δαμανάκη, που βγαίνει και διακηρύσσει ότι το ΠΑΣΟΚ έχει σωστή πολιτική για τις σχέσεις κράτους και Εκκλησίας, δεν πρέπει να δίνει κανένας ιδιαίτερη σημασία. Είναι πολύ φρέσκια στο ΠΑΣΟΚ και προσπαθεί να εμφανίζεται ως βασιλικότερη του βασιλέως. Αν φάξει κανένας το αρχείο των εφημερίδων, όταν η κ. Δαμανάκη ήταν στελέχος του ΚΚΕ (παλαιότερα) και του ΣΥΝ (πιο πρόσφατα), σήμερα θα βρει δηλώσεις με τις οποίες κατακεραύνωνται την πολιτική του ΠΑΣΟΚ στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Στον Γιωργάκη, όμως, πρέπει να δίνουμε σημασία. Γιατί αυτός ήταν πάντοτε ΠΑΣΟΚ. Και την περίοδο που ο πατέρας του έδιωχνε τον Τρίτο με εκείνο το περίφημο «έγραφες Ιστορία», επειδή θέλησε να κάνει μια μεταρρύθμιση στα της εκκλησιαστικής περιουσίας, και πιο πρόσφατα, όταν επικρίθηκε την τελευταία συντομεύτηση.

Στην αρχηγιασμένη «Διακήρυξη της 3ης Σεπτεμβρίου» το ΠΑΣΟΚ, δημιουργώντας πάνω σε ένα από τα ριζοσπαστικά αιτήματα της μεταπολίτευσης, έγραφε: «Διοχωρίζεται οριστικά η εκκλησία από το κράτος και κοινωνί-

κοποιείται η μοναστηριακή περιουσία». Τί έγινε έκτοτε, στα 20 χρόνια που κυβέρνησε η Εκκλησία του ΠΑΣΟΚ; Το έρουμε πολύ καλά: οπολύτως τίποτα. Δυο αναθεωρήσεις του Συντάγματος έκαναν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Μία με τον Α. Παπανδρέου και μία με τον Σημίτη. Το συγκεκριμένο θέμα δεν το έθιξαν καθόλου. Δεν το συζήτησαν καν.

■ Ιράκ

Μετά τις εκλογές τι;

Ημετεκλογική ευφορία μετά την «επιτυχία» των εκλογών της 30ης Γενάρη στο Ιράκ δεν κράτησε για πολύ. Για την ακρίβεια, δεν υπήρξε ποτέ. Υπήρξε μόνο στις αναικινώσεις του Μπους και των ευρωπαίων συναδέλφων του που έσπευσαν να στηρίξουν το φιάσκο.

Ο καταγισμός των επιθέσεων των ανταρτών, με τις βομβιστικές επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα στη Βαγδάτη με 22 νεκρούς μπάτσους την Κυριακή, στη Μπακούμπα και τη Μοσούλη με 27 νεκρούς τη Δευτέρα, την επίθεση αυτοκτονίας σε ιρακινή στρατιωτική βάση της Βαγδάτης με 21 νεκρούς την Τρίτη, το σαμποτάζ με ρουκέτες σε πετρελαιογάργο 90 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Κίρκουκ την Τετάρτη, ταυτόχρονα με την εκτέλεση του διευθυντή ενημέρωσης του αμερικανοστίρικου αραβικού τηλεοπτικού σταθμού Αλ-Χούρα στη Βασόρα και την απαγωγή του εκπροσώπου του υπουργού Πετρελαίου της «μεταβατικής κυβέρνησης» την Τετάρτη, καθώς και πολλές επιθέσεις εναντίον πολιτικών σιτικών και κουρδικών κομμάτων που συμμετέίχαν στις εκλογές φάρσα, υπενθύμισαν τόσο στους Αμερικάνους όσο και στη νέα κυβέρνηση που θα συνεργαστεί μαζί τους, ότι το αντάρτικο συνεχίζει να αναπτύσσει

τη δράση του. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι γνωστά τα τελικά αποτελέσματα τα οποία θα καθυστερήσουν, επειδή θα πρέπει να ξαναμετρηθούν οι ψήφοι σε 300 κάλπες λόγω παρατυπιών που διαπιστώθηκαν στην πρώτη καταμέτρηση, σε μια εκλογική διαδικασία που δεν έλειψαν οι καταγγελίες για νοθεία με αποτέλεσμα να ακυρωθεί αδιευκρίνιστος αριθμός ψηφοδελτίων. Απ' τα πρώτα αποτελέσματα όμως φάνηκε η Εκάθαρη νίκη της «Ενωμένης Ιρακινής Συμμαχίας» με τηγέτη τον Σιστάνι, που για την ώρα κερδίζει το 51% των 4.360.000 ψήφων που καταμετρήθηκαν στις 13 απ' τις 18 επαρχίες του Ιράκ. Το κόμμα του δοτού πρωθυπουργού μόλις που κατόρθωσε να κερδίσει ένα 13.6%, ενώ η συμμαχία των κουρδικών κομμάτων πήρε τη δεύτερη θέση με 24.6%. Αποτελέσματα που σίγουρα θα ανατραπούν υπέρ του Σιστάνι που αποτελεί τον αδιαμφισβήτητο νικητή των εκλογών, καθώς δεν έχει ολοκληρωθεί η καταμέτρηση στις σιτικές περιοχές του νότου.

Το ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι ποιος θα κερδίσει στις εκλογές αλλά πως θα διαχειριστεί τη μετεκλογική κατάσταση στο Ιράκ. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η νέα κυβέρνηση που θα συνεργαστεί μαζί τους, ότι το αντάρτικο συνεχίζει να αναπτύσσει

νεργαστεί με τους κατακτητές. Δεν έχει άλλωστε άλλη λύση μια και η μέχρι τώρα πορεία του Σιστάνι έχει αποδειχθεί ότι προτιμά τη συνδιαλογή παρά τη στήριξη του αντάρτικου. Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να θέσει χρονοδιάγραμμα αποχώρησης του στρατού των κατακτητών (όχι όμως και των βάσεων που έχουν στήσει στο Ιράκ). Ενα χρονοδιάγραμμα για εσωτερική κατανάλωση με μεγάλο χρονικό ορίζοντα (ενάμιση, δύο χρόνων ίσως), η εφαρμογή του οποίου θα

εξαρτηθεί απ' το κατά πόσο η νέα ιρακινή κυβέρνηση θα κατορθώσει να στήσει ένα ισχυρό κατασταλτικό στρατιωτικό και αιστυνομικό μηχανισμό ικανό να σταματήσει το αντάρτικο. Κάτι σαν κι αυτό που κάνουν οι Σιωνιστές στην Παλαιστίνη δηλαδή. Μόνο έτσι θα «φύγουν» οι Αμερικανοί, διατηρώντας φυσικά τις τέσσερις μεγάλες βάσεις που έχουν στο ιρακινό έδαφος.

Θα ικανοποιήσει τον πόθο του ιρακινού λαού για τερματισμό της κατοχής μια τέτοια εξέλιξη; Θα πετύχει την απομόνωση των ανταρτών απ' το λαό όπως διακηρύσσουν οι Αμερικανοί; Με τόσο συσσωρευμένο αντιαμερικανικό μίσος μέσα στον Ιρακινό λαό μπορούμε με βεβαιότητα να προδιαγράψουμε την αποτυχία μιας τέτοιας «λύσης». Ήδη, εκπρόσωπος του Σαντρ (του ριζοσπάστη σίτη κληρικού που αν και δεν κάλεσε σε μποϊκόταρισμα των εκλογών δεν τις στήριξε κιόλας) βγήκε και δήλωσε ότι φοβάται πως η νέα ιρακινή κυβέρνηση «θα είναι μια ρέπλικα του αμερικανόπνευστου και τώρα διαλυμένου μεταβατικού Κυβερνητικού Συμβουλίου» (Islam Online 6/2/05), ενώ την επομένη ο ίδιος ο Σαντρ είχε συνάντηση με το συνίτη επικεφαλής του «Συνδέσμου Μουσουλμάνων Κληρικών» Χαρίθ Αλ-Ντάρι, που

Το άγνωστο σκάνδαλο στις φυλακές Αμπού Γκράιμπ

Με τον παραπάνω τίτλο το Αμερικανικό περιοδικό «Τάιμ» στο τελευταίο τεύχος του (14 Φλεβάρη) αποκαλύπτει σε άρθρο του μια άγνωστη μέχρι στηγάμης πλευρά της βαρβαρότητας στο κολαστήριο του Αμπού Γκράιμπ, την ανύπαρκτη ουσιαστικά ιατροφαρμακευτική μέριμνα για τους κρατούμενους, με αποτέλεσμα «το ιατρικό σύστημα στη Φυλακή να γίνει εργαλείο βασανισμού, σκόπιμα και από αμελειώ».

Το «Τάιμ» επικαλείται την έρευνα των Gregg Bloche και Jonathan Marks, που δημοσιεύτηκε στο «New England Journal of Medicine», στην οποία αποκαλύπτουν ότι όχι μόνο δεν υπήρχαν στρατιωτικοί γιατροί στις φυλακές Αμπού Γκράιμπ, αλλά και ότι η έλλειψη βασικής ιατρικής φροντίδας ήταν πολλές φορές τόσο μεγάλη, ώστε αποτελούσε ένα είδος βασανιστήριο.

Ιατρικό προσωπικό και άλλοι

που εργάστηκαν στη φυλακή είπαν στο «Τάιμ» ότι δεν υπήρχαν διαθέσιμοι περισταλτικοί μανδύες και χρησιμοποιούσαν λουριά με τα οποία έδεναν τα πόδια, τα χέρια και τον κορμό για να θέσουν υπό έλεγχο τους ανυπάκουους και ψυχικά διαταραγμένους κρατούμενους. Είπαν ακόμη ότι γίνονταν ακρωτηριασμοί από ανθρώπους που δεν ήταν γιατροί, ότι οι σωλήνες που χρησιμοποιούνταν στη διασωλήνωση ανακυκλώνονταν από πεθαμένους σε ζωντανούς και ότι ένας γιατρός πήρε εντολή να συγκαλύψει μια ανθρωποκτονία.

Παρόλο που στη φυλακή συναντήζονταν για μεγάλο χρονικό διάστημα μέχρι και 7.000 κρατούμενοι δεν υπήρχε κανείς αμερικανός γιατρός το μεγαλύτερο μέρος του 2003. Υπήρχαν μόνο λίγοι ιρακινοί γιατροί, που αντιμετώπιζαν ελαφρές ασθενίες, όχι όμως σοβαρά τραύματα. Σε μια έκθεση που βρίσκεται στα χέρια της Αμερικά-

νικης Ενωσης για τις Πολιτικές Ελευθερίες, αναφέρεται ότι ένας στρατιωτικός γιατρός που υπηρέτησε στη φυλακή Αμπού Γκράιμπ δήλωσε ότι εξέταζε 800 – 900 κρατούμενους την ημέρα. Αν υποτεθεί ότι δούλευε 12 ώρες την ημέρα, σημαίνει ότι αφιέρωνε σε κάθε εξέταση λιγότερο από ένα λεπτό. Η έλλειψη ιατρικού προσωπικού και φαρμακευτικού υλικού γινόταν πολύ πιο αισθητή όταν η φυλακή δεχόταν επιθέσεις. Ο λοχαγός της Εθνοφρουράς Κέλι Πάρσον, που υπηρέτησε ως βοηθός γιατρού στο Αμπού Γκράιμπ στα τέλη του 2003 και το 2004 και έχει την εμπειρία τριών επιθέσεων, είπε στο «Τάιμ»: «Οταν κάποιος πέθαινε αμέσως βγάζαμε από το

στήθος του το σωλήνα και τον βάζαμε σε άλλο. Δεν υπήρχε άλλη επιλογή, γιατί δεν είχαμε αρκετούς. Υπήρχε έλλειψη καθετήρων, αναπνευστικών σωλήνων και ορθοπεδικών υλικών. Τα υλικά έπρεπε να ξαναχρησιμοποιούνται με ελάχιστη ή καθόλου αποστέρωση. Οι ταινίες που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση του σαικάρου στο αίμα δεν επαρκούσαν, με αποτέλεσμα να χορηγούμε στα τυφλά δόσεις ινσουλίνης στους διαβητικούς. Ειδικευόμενοι γιατροί και άνθρωποι που δεν ήσαν γιατροί έκαναν ακρωτηριασμούς και άλλες επεμβάσεις, που γίνονται από χειρούργους. Εγώ έκοψα ένα πόδι από τον αστράγαλο και ένα από το γόνατο».

Σύμφωνα με ένα αξιωματικό, που επισκέφτηκε πρόσφατα τη φυλακή του Αμπού Γκράιμπ και είναι ψυχολόγος, γύρω στο 5% των κρατούμενων υποφέρουν από ψυχικές ασθενίες. Για μεγάλες περιόδους δεν υπήρχε ποτέ αποτελεσματικός ο χρησιμοποιούμενες μέθοδες. Την ίδια στιγμή βέβαια που οι ιρακινοί κρατούμενοι αντιμετωπίζονται χειρότερα από ζώα, στους αμερικανούς στρατιώτες στο Ιράκ προσφέρεται ιατρική περιθληψη πολύ υψηλής ποιότητας, με αποτέλεσμα να σημειώνεται το χαμηλότερο ποσοστό θανάτων από κάθε προηγούμενο πόλεμο στην ιστορία.

Σήψη

Στο μεσαίωνα η καθολική εκκλησία πουλούσε συγχωροχάρτια με τα οποία οι πιστοί, πλην όμως αμαρτωλοί, εξαγόραζαν τη συμμετοχή τους στη βασιλεία των ουρανών και γλίτωναν την κάλαση. Σήμερα η ορθόδοξη ελληνική εκκλησία πουλάει συστατικές επιστολές διά πάσαν χρήσιν (κυρίως δικαστική). Οι εποχές άλλαξαν, η ουσία παραμένει ίδια. Το χριστεμπόριο ζει και βασιλεύει.

Να 'ταν μόνο αυτό, θα λέγαμε πως το κακό είναι μικρό. Εδώ αποκαλύπτονται σημεία και τέρατα. Δεσποτάδες που βγάζουν ο ένας τα μάτια του άλλου χρησιμοποιώντας εμπάρους ναρκωτικών, μπάτσους και πράκτορες της ΚΥΠ. Δικαστές που αθωώνουν κατά παραγγελία (και πληρωμή βεβαίως) και άλλοι που συμμετέχουν σε κυκλώματα μαστροπείας. Μπάτσοι που πουλάνε πρέζα και άλλοι που κάνουν εισαγωγή αλλοδαπών «καλλιτέχνιδων».

Μία μπόχα βγαίνει από τα ανοιχτά παράθυρα των πιο ευαίσθητων μηχανισμών του αστικού κράτους. Της εκκλισίας, που συμβολίζει την ανώτερη πιθική, της δικαιοσύνης, που συμβολίζει τη χροστόπτη και το πίθος, της αστυνομίας, που εξασφαλίζει την ασφάλεια των πολιτών. Τα παράθυρα άνοιξαν και για να ξανακλείσουν πρέπει να υπάρξουν θυσίες. Πρέπει κάποιοι να εκπαραθυρωθούν, για να πειστεί το ποίμνιο ότι η κάθαρση ολοκληρώθηκε.

Υστερα, τα παράθυρα θα ξανακλείσουν και οι μπχανισμοί θα συνεχίσουν το θεάρεστο έργο τους. Οι δεσποτάδες θα κουνούν απειλητικά την αγιαστούρα τους απειλώντας τους αμαρτωλούς με την κόλαση, πριν φορέσουν τις ζαρτιέρες για να συμμετάσχουν στο επόμενο όργιο. Οι δικαστές θα μοιράζουν τα χρόνια φυλάκισης σαν στραγάλια, πριν υπογράψουν αθωώσεις και αποφυλακίσεις για εκείνους που έχουν να πληρώσουν. Και βέβαια, θα εξακολουθήσουν να βγάζουν παράνομες και καταχρηστικές όλες τις απεργίες και να στελεχώνουν τα έκτακτα τρομοδικεία που βγάζουν αποφάσεις κατά παραγγελία της πολιτικής εξουσίας. Οι μπάτσοι θα κουνούν τα γκλομπ εν είδει αρχαγγελικής ρομφαίας και θα τα ανεβοκατεβάζουν στις πλάτες διαδηλωτών, πριν πάρουν το δρόμο για τη βραδινή υπηρεσία στην πρεζόπιατσα, στον μπουρδελόδρομο και σε άλλα ευαγή ιδρύματα.

Οσο για τους πολιτικούς, ψηφιστέροι κατά ένα κεφάλι, αφού η παρούσα κρίση δεν τους άγγιξε, θα συνεχίσουν τις πύρινες σκιαμαχίες στη Βουλή, στα τηλεοπτικά παράθυρα και στις στήλες των εφημερίδων, πριν περάσουν από τα γραφεία της τάδε και της δείνα επιχειρησης, για να εισπράξουν το μηνιάτικό τους και να κανονίσουν τις λεπτομέρειες για το επόμενο φωτογραφικό νομοσχέδιο, τη νέα ανατροπή του ασφαλιστικού, τις ρυθμίσεις ενός νομοσχέδιου για την ανατροπή των ενορατικών σχέσεων.

Αυτοί που εκπαραθυρώνονται μέσα στη λαϊκή χλεύη δεν αποτελούν αποστήματα ενός υγιούς οργανισμού. Αποτελούν τυπικές περιπτώσεις της λειτουργίας ενός κρατικού μηχανισμού που στόχο έχει να εξασφαλίζει την κυριαρχία μιας εκμεταλλεύτριας μειοψηφίας πάνω στην εργαζόμενη κοινωνία.

■ Αελτιο παροχής (1)

«Ουδείς δημοσιογράφος ασχολείται επ' αμοιβή στην ΚΥΠ», δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Σωστά. Δελτίο παροχής υπηρεσιών δεν εκδίδει κανένας, ούτε στο μισθολόγιο είναι γραμμένος. Για την ταμπακιέρα, όμως, δα μας πει τίποτα ο λαλίστατος υπουργός; Για τα μιστικά κονδύλια που δίνονται σε διάφορους «Ναζωραίους» για να επιτελέσουν εδνικό έργο, λέμε. Νομίζει ότι μπορεί να δουλέψει τους πάντες ο υπουργός, αλλά μάλλον την αδυναμία προσπαθεί να κάνει αρεπή.

■ Δελτίο παροχής (2)

Επειδή, λοιπόν, η ιστορία επαναλαμβάνεται [στην προκείμενη περίπτωση όχι ως φάρσα], δυμίζουμε μια όχι και τόσο παλιά υπόθεση. Το 1993 ήταν ο Μητσοτάκης που κατηγόρησε τον πρώην υπουργό του Α. Σαμαρά, ότι επί της θητείας του στο υπουργείο Εξωτερικών «μπούκωνε» δημοσιογράφους με μυστικά κονδύλια. Όλα ήταν μαύρα. Γράφτηκε μάλιστα χαρακτηριστικά τότε, ότι είχαν μια σακούλα με πάκα τα πεντοχλιάρα, από τα οποία έπαιρναν και έδιναν στα «παιδιά» για το «εδυνικό τους έρον».

Ξεσηκώδηκαν τότε οι Πασόκοι. Πύρινα πρωτοσέλιδα κατέκλυσαν τον φιλικό τους τύπο. Και ως αξιωματική αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ υποσχέθηκε ότι μόλις γίνει κυβέρνηση δα αποκαλύψει τα πάντα.

Ξέρετε τί έγινε λίγο μετά που το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εκλογές; Βγήκε ο Κάρολος Παπούλιας, τότε υπουργός Εξωτερικών, και δήλωσε: «Το υπουργείο Εξωτερικών, σχετικά με τα "μυστικά κονδύλια" δεν διαδέτει καταλόγους δημοσιογράφων ούτε κάποιο άλλο στοιχείο που αφορά τον Τύπο». Οπως βλέπετε, ούτε τότε ούτε τώρα τα

■ Oxi, αλλά ναι...

Την πρότασή τους για τη διοργάνωση δημοψηφίσματος για το Ευρωσύνταγμα παρουσίασαν σε συνέντευξη Τύπου στελέχη του ΣΥΝ και του νεκραναστηδέντος (ελέω Αλαβάνου) ΣΥΡΙΖΑ. Λέμε όχι στο Ευρωσύνταγμα -είπαν- αλλά αυτό «δεν είναι όχι στο κοινό ευρωπαϊκό εγχείρημα», ούτε αποτελεί έκφραση αντιθέσης στην ΕΕ «με ένα δαιμονικό τρόπο». Διευκρίνισαν ότι «πρέπει να σταματήσει η διαδικασία ευρωσυντάγματος και να τελειώσει η υπόδεση, γιατί ενδιαφερόμαστε πραγματικά να υπάρξει μια συνέχεια στο ευρωπαϊκό εγγείροντα».

Δηλαδή, ρε παλικάρια, το ευρωπαϊκό εγχείριμα. Δηλαδή, ρε παλικάρια, το ευρωπαϊκό εγχείριμα έχει κάποιες μεταφυσικές ιδιότητες, που μείς οι αδείς δεν μπορέσαμε να αντιληφθούμε; Άλλο είναι η ΕΕ μια συμμαχία χωρών καπιταλιστικών, χωρών ιμπεριαλιστικών, με τον καπιταλισμό να ζει και να βασιλεύει και να εκστρατεύει αι κατά του «εσωτερικού εχδρού» και κατά ων λαών έξω από το ευρωπαϊκό έδαφος; Τί άλλο εκτός από το συγκεκριμένο Ευρωαύγος θα μπορούσε να δώσει αυτός ο συνασπισμός κεφαλαιοκρατικών χωρών; Και καλά, ο ΈΝ και κάποιοι άλλοι στον ΣΥΡΙΖΑ είναι γνωστοί για την ευρωλαγνεία τους, αλλά και για τη φορμιστική αντίληψη που έχουν για την κοινωνική αλλαγή. Κάποιοι άλλοι, όμως, που παστάνουν τους ντούρους επαναστάτες, τί λέπει' αυτού;

λία. Ο Γιωργάκης δεν βγήκε από τ' αριστερά στην κυβέρνηση, όπως δια περίμενε κανείς, αλλά από δεξιά! Την κατηγόρηση για «ιδιότυπο κρατισμό», για δε το πανεπιστήμιο είπε ότι «βρίσκεται μέσα σε μια ιδιότυπη προστασία του κρατισμού». Και τί προτείνει για το ΠΑΣΟΚ; «Να μιλήσει για την αποκρατικοποίηση, για τη δημιουργία κοινωνικοποιημένων ιδρυμάτων, όχι κρατικών πανεπιστημάτων, αλλά πανεπιστημάτων πραγματικά της κοινωνίας». Οπως καταλαβαίνετε, με το να βαφτίσεις τα ιδιωτικά πανεπιστήμια κοινωνικά δεν αλλάζει τίποτα. Τα ακούνε και τα διαβάζουν αυτά στο μέγαρο Μαξίμου και τρίβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση. Με τέτοια αντιπολίτευση την έχουν εξασφαλισμένη την οχταετία (για μετά βλέπουμε).

■ Φτερωτά πόγια

Κάθε φορά που ξεσπά κάποια κρίση στην Εκκλησία ή κάποια κρίση στις σχέσεις Εκκλησίας-κράτους, μια σειρά αστού διανοούμενοι και πολιτικοί επαναφέρουν την πρόταση για διαχωρισμό της Εκκλησίας από το Κράτος. Μόλις η κρίση ξεπερνιέται, ξεχνιέται η πρόταση και σταματά η δημόσια συζήτηση. Το ίδιο γίνεται και τώρα που ο τόπος κατακλύζεται από τα κάθε είδους σκάνδαλα των δεσποτάδων και της καμαρίλας τους. Εμείς το προεξοφλούμε: κανένα βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση δεν δίνει και αυτή τη φορά. Γιατί οι δεσμοί Εκκλησίας και Κράτους είναι ακατάλυτοι. Γιατί ο ορθόδοξος σκοταδισμός είναι θασικό στοιχείο της ιδεολογίας του νεοελληνικού αστικού κράτους. Ανακατατάξεις στο μοίρασμα της πίτας και αλλαγές στο συσχετισμό δύναμης δινούν, διαχωρισμός της Εκκλησίας από το Κράτος όχι.

■ Ζορίζεται

Στριμωγμένος από τα σκάνδαλα, που αφορούν το στενό (πολύ στενό) του περιβάλλον, ο Χριστόδουλος προσπάθησε να κάνει ρελάνς. Στο τελευταίο κήρυγμά του, εμφανώς δορυθμένος και χωρίς τη γνωστή αλαζονεία στο ύφος του, εξέφρασε το «παράπονό» του για το ότι τα ΜΜΕ ασχολούνται με την Εκκλησία και αφήνουν τα πραγματικά φλέγοντα προβλήματα, όπως είναι το Ασφαλιστικό!

Έντάξει, μεγάλε, καταλάβαμε. Ζόρια, ε;

ΥΓ1: Τα ίδια ζόρια τραβάει και ο Ανδρίμος της Θεσσαλονίκης. Κάλεσε τους πιστούς να κλείσουν τις τηλεοράσεις τους, αλλά επειδή γνωρίζει ότι κανένας δεν δα το κάνει, δεν αφήνει παράδυρο για παράδυρο που να μην εμφανιστεί.

ΥΓ2: Εχετε καμία αμφιβολία ότι ο Χριστόδουλος και οι άλλοι δεσποτάδες ξενυχτούν παρακολουθώντας τις εκπομπές του Ζούγκλα; Σε κάθε εκπομπή κάποιος από το περιβάλλον Χριστόδουλου (πότε ο Κονιδάρης και πότε ο Επιφάνιος) δα πάρουν τηλέφωνο για να εξηγήσουν τη δέση του αρχιεπισκόπου. Και βέβαια, πάντα δα τηλεφωνήσει ο Ζακύνθου, για να εξαπολύει τους μύδρους του κατά του Χριστόδουλου. Ομορφος κόσμος ηδικός αγγελικά πλασμένος...

■ Ο εισαγγελέας τι κάνει;

Η «Αυριανή» δημοσίευσε αποκαλυπτικές φωτογραφίες από την ερωτική ζωή ενός «αγίου», τον οποίο αποκαλεί πόρο, Ρασπούτιν κ.λπ. Για να προχωράει τόσο πολύ, ονοματίζοντάς τον κιόλας, φαίνεται πως ο Κουρής την έχει δεμένη τη δουλειά και δεν φοβάται. Το ρεπορτάζ, όμως, αναφέρει γεγονότα για τα οποία δα έπρεπε να παρέμβει ο εισαγγελέας. Αναφέρει ότι ο δεσπότης πήρε ένα κοριτσάκι 12 χρόνων, το οποίο του εμπιστεύτηκαν, ασέλγησε πάνω του και το έβγαλε στο κλαρί, πλασάροντάς το και σε άλλους. Μιλάει για σχέσεις του με νταβατζήδες της περιοχής και άλλα τέτοια δεάρεστα. Και καλά, ο Χριστόδουλος δα κάνει και σ' αυτή την περίπτωση «αυτοκάραρση», ο εισαγγελέας όμως γιατί δεν παρεμβαίνει; Είναι απασχολημένος με την... «αυτοκάραρση» στη δικαιοσύνη;

■ Επίκαιρο ζήτημα

Την ώρα που φουντώνουν οι αποκαλύψεις για τον βίο και την πολιτεία των αγίων πατέρων κοινοποιήθηκε στις εφορίες όλης της χώρας η εγκύλιος για την εφαρμογή του νέου φροντολογικού νόμου, που ψηφίστηκε στη Βουλή τους τελευταίους μήνες του 2004. Μη βιαστείτε να ωρτήσετε και τί σχέση έχουν οι δεσποτοπαπάδες με το φροντολογικό νόμο. Διότι η εγκύλιος μας υπενθυμίζει μια σημαντική αλλαγή που τους αφορά. Ναοί, μητροπόλεις, μοναστήρια και διοικητικές επιχειρήσεις (συγνώμη, φιλανθρωπικά ιδρύματα δέλαμε να γράψουμε, αλλά μας ξέφυγε) δεν δα πληρώνουν πλέον κανένα φόρο για τα έσοδα που έχουν από ακίνητη περιουσία. Μέχρι τώρα πλήρωναν ένα συμβολικό φόρο 10%. Αυτός ο φόρος μειώνεται σταδιακά και το 2007 δα μηδενιστεί. Κοστίζουν πολύ, βλέπετε, τα όργια και οι τσάρκες στα κωλόμπαρα.

Αντιγράφουμε από Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ (7-2-2005):

«Η Διοίκηση της ΓΣΕΕ στη συνεδρίασή της την 29/1/05 αποφάσισε να αναλάβει πρωτοβουλίες προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι επιπτώσεις - από τις αναδιαρθρώσεις επιχειρήσεων - τόσο στο μέλλον των επιχειρήσεων όσο και στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Στα πλαίσια αυτά προγραμματίζεται η πραγματοποίηση αναπτυξιακού συνεδρίου, το οποίο θα εξετάσει τις σύγχρονες προτάσεις των συνδικάτων για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων και της ελληνικής οικονομίας».

Επιστρέφουμε δυο δεκαετίες πίσω. Η δεκαετία του '80 μπαίνει με την εμφάνιση μιας ολόκληρης γενιάς προβληματικών επιχειρήσεων, που σγκαλιάζουν σημαντικούς κλάδους του ελληνικού καπιταλισμού: Κλωστοϋφαντουργία, ένδυση, υπόδυνη, μεταλλουργία, εξόρυξη κ.λπ. Εχουμε δεκάδες υπερχρεωμένες και πτωχευμένες επιχειρήσεις, αλλά ούτε έναν μπατιριμένο καπιταλιστή. Οι βασικοί ιδι-

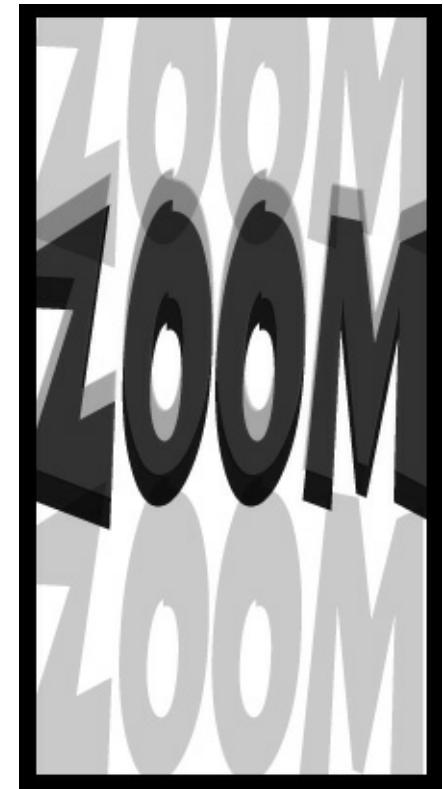
οπολύσεις. Μέχρι που έρχεται η ΓΣΕΕ και επικυρώνει τα σχέδια εξυγίανσης, αποδεχόμενη και τις απολύτες ως τμήμα τους. Στη συνέχεια αποδέχεται και το κλείσιμο επιχειρήσεων που δεν είναι βιώσιμες. Το επιχειρήμα δεν είναι καθόλου πρωτότυπο: Να γίνουν «οικειοθελείς αποχωρήσεις», για να σωθούν οι υπόλοιπες θέσεις εργασίας. Να κλείσουν κάποιες επιχειρήσεις για να σωθούν οι υπόλοιπες. Αργότερα η ΓΣΕΕ θα αποδεχτεί και το πούλημα όσων επιχειρήσεων εξυγίανθηκαν στον ιδιωτικό τομέα (σ' αυτό διαφωνήσαν οι Κουκουέδες, αλλά πλέον οι Πασόκοι δεν τους είχαν ανάγκη, γιατί είχαν σταθερή συμμαχία με τους Νεοδημοκράτες).

Απ' αυτή την ιστορία χάθηκαν δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Οχι μόνο στις προβληματικές επιχειρήσεις, αλλά και στις επιχειρήσεις που δουλεύαν στην περιφέρειά τους (για κάθε θέση εργασίας σε μια προβληματική επιχειρήση χάνονται πάντας τρεις). Χάθηκαν τεράστια ποσά για τα ασφαλιστικά ταμεία (έτσι χροκόπησε το Επικουρικό Ταμείο Μετάλ-

οικονομίες είναι ανοιχτές. Και ανάλογα προσανατολίζουν τα βήματά τους, αφού στόχος του καπιταλισμού δεν είναι η πραγματική αξιών χρήσης, αλλά η παραγωγή που αποφέρει το μέγιστο κέρδος. Αν, λοιπόν, από τη σκοπιά τους επιβάλλεται το κλείσιμο μιας επιχειρήσης ή η μεταφορά μιας άλλης π.χ. στη Βουλγαρία, δεν θα διστάσουν να το κάνουν.

Πώς θα τους σταματήσουν οι εργάτες; Με αναπτυξιακά συνέδρια; Στα οποία θα καθήσουν όλοι μαζί, εργάτες, κεφαλαιοκράτες, κράτος και επιστήμονες και θα συζητήσουν για το πώς θα εξασφαλιστεί η ανάπτυξη; Αφού είναι δεδομένο ότι οι σκοποί των μεταφέρουν ριζικά, πώς μπορεί να βρεθεί κοινός τόπος; Ο κεφαλαιοκράτης επιδιώκει το μέγιστο κέρδος που εξασφαλίζεται μόνο όταν «πατήσει» τον εργάτη. Πώς

Αναπτυξιολογία και ταξική παράλυση

κτήτες και διαχειριστές αυτών των επιχειρήσεων τις έχουν στραγγίσει, έχουν πάρει τα κεφάλαια και στο μεγαλύτερο βαθμό τα έχουν εξάγει στο εξωτερικό, ενώ οι επιχειρήσεις χρωστούν στις τράπεζες, στις εφορίες, στα ασφαλιστικά ταμεία και φυσικά στους εργαζόμενους.

Οι τράπεζες θέλουν να πάρουν τα λεφτά τους και το κράτος αναλαμβάνει να τους τα εξασφαλίσει. Παίρνει τις επιχειρήσεις, τις περνάει σε έναν ειδικό φορέα (Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων) και τις λειτουργεί με νέες διοικήσεις. Η ΓΣΕΕ (στα φόρτες της τότε και όχι στο χάλι που έχει σήμερα) αναλαμβάνει την ιδεολογική στήριξη του εγχειρήματος. Με πρωτοστάτες Πασόκους και Κουκουέδες διαμορφώνεται η αναπτυξιακή ιδεολογία. Σύμφωνα μ' αυτή, εκείνο που χρειάζεται είναι να διαμορφωθούν πλάνα ανάπτυξης, να υπάρξουν κλοδικές πολιτικές και η κρίση θα ξεπερνήσει στην ιδιοκτησία του κράτους. Εχουμε, όμως, και πάλι προβληματικές επιχειρήσεις ή επιχειρήσεις που δεν βγαίνουν (δεν πετυχαίνουν το μέγιστο κέρδος) ή επιχειρήσεις που οι ιδιοκτήτες τους επιχειρούν να τις μεταφέρουν σε άλλες χώρες, όπου τα μεροκάματα είναι εξευτελιστικά και οι εργασιακές σχέσεις κυριολεκτικά μεσαιωνικές. Την τελευταία τριετία έχουν χαθεί μερικές χιλιάδες θέσεις εργασίας μόνο από επιχειρήσεις που μεταφέρθηκαν σε βαλκανικές χώρες.

Μα είναι δυνατόν η εργατικ

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

«Αυτό το τραγούδι δεν είναι για σένα, είναι γι' αυτούς που μένουν πάντα παιδιά,

μ' ανθρώπους που τα χουνε χαμένα και μετράνε ρυτίδες σε λευκά κελιά».

Ακούγοντας αυτό το τραγούδι από τα Διάφραντα Κρίνα, σας θυμήθηκα και κάθισα να σας γράψω δυο λόγια. Σκέφτηκα μάλιστα, αυτή τη φορά να σας μιλήσω με τραγούδια, απ' αυτά που κυκλώνουν κάθε τη ζωή μου λόγω της αγάπης που έγινε εναισχύληση. Απ' αυτά που σκίζουν τους χάρτινους τοίχους και τα γυάλινα κάγκελα και που κομιά κουφάλα δεν κατάφερε ακόμα να τα εμποδίσει στην πορεία τους προς τις ψυχές των Ανθρώπων.

«Έμενα οι φίλοι μου είναι μαύρα πουλιά και σύρματα τεντωμένα». Σ' ένα «κόσμο που παραμένει τυφλός», με «ανθρώπους που πληθαίνουν, χωρίς να ξέρουν πού πηγαίνουν», οι φίλοι όσο πάνε και λιγοστεύουν, σκορπίζονται, αφήνοντας πίσω τους κάτι αθέατες φωτιές. Για να 'ρθουν τα καινούργια παιδιά απ' τις «ρωγμές του χρόνου» και να «χορέψουν τους χορούς του αύριο».

Στο μεταξύ, «δυο-δυο τα υπουργάκια» μηχανεύονται τρόπους για την απλούστευση του έργου τους, την ώρα που όλο και λιγότεροι καταλαβαίνουν πως το «να πεθαίνεις για την Ελλάδα είναι όλλο και άλλο εκείνη να σε πεθαίνεις», είναι ένα μεγάλο φέμα γιατί απλούστατα και τα δύο είναι το ίδιο! Ομως, σ' ένα κόσμο που «τη θέση των ιδανικών την πήραν τα λεφτά», αυτά είναι ψιλά γράμματα. Και σαν ανοίξεις το στόμα σου ωμοραστό και προλεπτάριο σε κοιτάνε σε στυλ άντε κουρέψουν νεαρέ». Νυν υπέρ πάντων ο αγών «στην αυλή των θεαμάτων», «εξερτίλα, μοναξιά, απογοήτευση. Κι ανάποδω». Ο κόσμος στραμμένος προς το φωτεινό «υπέροχο τίποτα», κοιτάζει «μια ανθοδέσμη από καριόληδες και φεύγετες κάτω από τους προβολείς, που καμαρώνουν σαν λαμπτάρες ακόμα κι όταν τους πυροβολείς». Και μέσα σ' όλα αυτά, κάποιοι ονειρεύονται πίσω από «τα φώτα αυτής της πόλης που σκοτώνει για λεφτά», κάποιοι ζητούν «να ουρλιάζουμε ματώνοντας το λαιμό μας για όλα τα χαμένα βράδια μας». Για να 'ρθει η μέρα που «δεν θα 'χει θάνατο του πρωινού καφέ η κουβεντούλα», η μέρα που δεν θ' αναρωτιόμαστε «ποιοι να 'ναι οι κλέφτες και ποιοι οι πολισμάνοι» και δεν θα μας κυκλώνουν «γνωστικό, λογάρες και γραμματικό για να μας πείσουν». «Η πύλη είναι ευθεία, βαθιά και πλαστιά»...

Αυτά και άλλα πολλά λένε τα τραγούδια. Κλείνω με ένα που γράφτηκε πριν δυο χρόνια, από κάποιον φίλο ποιητή, μη με ρωτάτε τι και πως. Πλάντως δισκογραφήθηκε και κυκλοφορεί τον άλλο μήνα από γνωστό τραγουδιστή. Αρχικά είχε τον τίτλο «Η μπαλάντα της οδού Δαμάρεως» αλλά βγαίνει με τον τίτλο «Μ' ένα στήχο στο στήθος». Κι είναι για σας.

«Είναι κάτι παιδιά που αγαπούν τη ζωή, έχουν στήθος φωτιά, αγκαλιά λογική

χειρώνακτες στον πόνο, ακριβοί στο κορμί, ένα ξέρουνε μόνο, σαν γινάτι ν' αντέχουν στο χρόνο.

Είναι μαύρα πουλιά, απορούν στη βροχή, δεν τους παίρνεις μιλιά, υπογράφουν με χι

χειρώνακτες στον πόνο, ακριβοί στο κορμί, ένα ξέρουνε μόνο, σαν γινάτι ν' αντέχουν στο χρόνο».

Και τώρα σας αφήνω, μην ξεχνάμε και τις συνήθειές μας. Εχουμε κάτι εκδηλώσεις για να τιμήσουμε τα εξηντάρχονα από τη συνθήκη της Βάρκιζας τέτοιες μέρες, αλλά και ετοιμαζόμαστε για την μεθαυριανή εμετική ημέρα των ερωτευμένων. Αστα, δεν μένει χρόνος για τίποτε..

Χάνος Μεγαλούτσικος

(Τα τραγούδια με τη σειρά που «ακούστηκαν» τα λένε οι Magic de Spell, Σεμελή Ταγαρά, Φοίβος Δελληβοριάς, Νίκος Παπαζούλης, Λευκή Συμφωνία, Λάκης Παπαδόπουλος, Χάρης Αλεξίου, Γενιά του Χάους, Τζίμης Πλανούσης, Γκούλογκ, Κατερίνα Γώγη, Γιάννης Αγγελάκας, Χρήστος Θηβαίος, Ξύλινα Σπαθιά, Γιώργος Τσίγκος, Ωχρά Σπειροχαίτη, Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας, Παύλος Σιδηρόπουλος και Jim Morrison).

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

Η νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ ακόμα δεν έχει αρχίσει. Οπως θα διαβάσετε στα ρεπορτάρια από τις δύο κωλοβές συνεδριάσεις που έγιναν, έχει υπάρξει εμπλοκή μετά την άρνηση του Κ. Αγαπίου να διορίσει συνηγόρους υπεράσπισης και τον διορισμό δύο δικηγόρων αυτεπαγγελτών από το δικαστήριο. Η τελευταία διακοπή έγινε για την ερχόμενη Πέμπτη (17 Φλεβάρη), σπότε και αναμένεται να ξεκινήσει η διαδικασία.

Οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι έχουν διορίσει συνηγόρους. Ο Χρ. Τσιγαρίδας τους Σ. Καμπάνη και Μ. Δαλιάνη, ο Α. Κανάς του Α. Κούγια, η Ειρ. Αθανασάκη τους Κ. Ιατροπούλου, Α. Κωνσταντάκη και Δ. Τσοβόλα, ο Μ. Κασίμης τους Α. Ζορμπαλά και Σ. Φυτράκη και ο Γ. Σερίφης τους Δ. Βαγιανού, Γ. Κούρτοβικ και Σ. Φυτράκη.

Στα έδρανα της πολιτικής αγωγής δεν έχουν εμφανιστεί δικηγόροι. Βέβαια, οι υποθέσεις για τις οποίες κατηγορούνται οι Τσιγαρίδας, Αγαπίου, Κανάς, Αθανασάκη και Κασίμης αφορούν εκρήξεις σε κρατικά κτήρια (αστυνομικά τμήματα και ΔΟΥ)

και το ελληνικό δημόσιο σε καμία δίκη μέχρι τώρα δεν έχει δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής. Υπάρχει, όμως, και η έκρηξη στον Περισσό, στην οποία σκοτώθηκε ο αστυνόμος Βελιος και τραυματίστηκαν πολλά άτομα. Και η οικογένεια Βέλιου και πολλοί από τους τραυματίες είχαν δηλώσει παραστάσεις πολιτικής αγωγής στην προηγούμενη δίκη. Η απουσία

και δεν επιθυμούν να τη στηρίξουν. Θυμίζουμε ότι στην προηγούμενη δίκη ένας τουλάχιστον συνηγόρος πολιτικής αγωγής, ο Δ. Χαρολάμπους, είχε αναφερθεί σ' αυτή την υπόθεση αποκλείοντας κάθε εμπλοκή του Γ. Σερίφη.

Άλλες εκτιμήσεις για την πορεία της υπόθεσης δεν μπορούν να γίνουν. Από τις δύο πρώτες σύντομες συνεδριάσεις διαφέρ-

να λειτουργήσει και σαν παγίδα. Γιατί έχουμε να κάνουμε με μια κατ' εξοχήν πολιτική υπόθεση, στην οποία μέχρι στιγμής πρυτανεύει η πολιτική σκοπιμότητα και όχι οι κανόνες του ισχύοντος δικαίου.

Κάποια στιγμή, ο πρόεδρος του έκτακτου τρομοδικείου, απευθυνόμενος σε έναν εκ των συνηγόρων που διόρισε το δικαστήριο, του είπε ότι η δικογραφία δεν είναι τόσο μεγάλη όσο νομίζει. Τί εννοούσε άραγε; Οτι τα περιβόητα «αρχεία της Στάζι», οι καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους και τα λοιπά δεν θα ληφθούν υπόψη; Οτι θα δεχτεί μόνο ότι έχει να κάνει με τις συγκεκριμένες υποθέσεις; Λίγο μετά, όμως, διάβισε τα ονόματα των Ζήση, Κυριακίδου, Βεντούρη και σίσις. Μαρτύρων, δηλαδή, που δεν έχουν σχέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση. Θα τους εξετάσει; Θα κάνει ξανά δίκη για το αδίκημα της «συμμετοχής», που εκκρεμεί και θα δικαστεί σε δεύτερο βαθμό;

Ολα θα αρχίσουν να ξεκαθαρίζουν την ερχόμενη εβδομάδα, όταν θα υποβληθούν οι πρώτες ενστάσεις.

■ 1η συνεδρίαση, Δευτέρα, 7.2.2005

Ελάχιστα κράτησε η πρώτη συνεδρίαση της νέας δίκης για την υπόθεση του ΕΛΑ. Ο Κώστας Αγαπίου προσήλθε στη δίκη χωρίς να διορίσει συνηγόρους και με δήλωσή του προς το δικαστήριο διευκρίνισε ότι η στάση του θα είναι ενεργός μη συμμετοχή. Η απόφαση -επει- είναι προειλημμένη, η διαδικασία είναι παρανομη, καθώς στηρίζεται σε ένα νομικά αστήρικτο και λογικά αβάσιμο κατασκευασμα, το οποίο ο ίδιος δεν επιθυμεί να νομιμοποιήσει διορίζοντας συνηγόρους.

Το δικαστήριο διέκοψε και όπως έχει υποχρέωση στις υποθέσεις κακουργημάτων προχώρησε στον αυτεπαγγελτό διορισμό συνηγόρων από τον σχετικό κατάλογο. Οι διορισθέντες είναι οι Αγγελος Βαρούτης, Ευστάθης Βλάντης και Παναγιώτα Γεωργίου. Η συνεδρίαση διακόπηκε για την Τετάρτη 9.2.2005, προκειμένου να αναζητηθούν και να κληθούν οι συνήγοροι που διορίστηκαν.

■ 2η συνεδρίαση, Τετάρτη, 9.2.2005

Με την έναρξη της συνεδρίασης, ο πρόεδρος φώναξε τα ονόματα των συνηγόρων υπεράσπισης που από την σχετική ομάδα αναφέρεται στη νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Ζητήστε τη μπροστούρα αυτή και φροντίστε να διαδοθεί όσο γίνεται πιο πλαστιά. Στις σελίδες της αποκαλύπτεται ανάγλυφα το σκανδαλώδες περιεχόμενο μιας ακόμα δίκης πολιτικής σκοπιμότητας.

βασε ξανά τη δήλωση που είχε κάνει στην πρώτη συνεδρίαση και διευκρίνισε ότι δεν έχει τίποτα προσωπικό με τους συνηγόρους, αλλά επιμένει στην άποψή του.

Ο πρόεδρος ξαναδίνοντας το λόγο στους συνηγόρους σημείωσε ότι, όπως άκουσαν, ο κατηγορούμενος δεν έχει τίποτα προσωπικό μαζί τους, αλλά αρνείται γενικώς να έχει συνηγόρους, όμως σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο το δικαστήριο πρέπει να του διορίσει αυτεπαγγελτως. Ο κ. Βλαντής δήλωσε ότι δεν μπορεί να αποδεχτεί τον διορισμό και ζήτησε από το δικαστήριο να διορίσει συνηγόρους της αρεσκείας του κ

ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Το Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ είναι πλέον... θεσμός. Μια πρόταση που κατατέθηκε για πρώτη φορά στο πανελλαδικό διήμερο των Κινήσεων Αλληλεγγύης, στις αρχές Δεκέμβρη και υιοθετήθηκε αμέσως, υλοποιήθηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα, με μεγάλη πίεση και μέσα σε συνεχείς αντιστοτήτες, για να καταλήξει σ' ένα μικρό θαύμα.

Το αμφιθέατρο «Σάκις Καράγιαργας» του Παντείου και ο περιβάλλων χώρος του αποδείχτηκαν μικροί για να χωρέσουν τον κόσμο που συνέρευσε τις δύο μέρες του Φεστιβάλ, ιδιαίτερα την πρώτη. Αν δεν πέφταμε και στις πιο κρύες μέρες του φετινού χειμώνα, πολύ μικρός θα αποδεικνύταν και ο χώρος του αιθρίου, στον οποίο έγιναν οι δύο συναυλίες. Τα δεδομένα για την επόμενη φορά αλλάζουν. Πρέπει να βρεθούν χώροι μεγαλύτεροι και καιρικές συνθήκες πρόσφορες για να στεγάσουν τον κόσμο και τις δραστηριότητες του φεστιβάλ. Όσο για την οργανωτική επιτυχία, αφού τα καταφέραμε αυτή τη φορά, με τόση πίεση χρόνου, την επόμενη θα τα καταφέρουμε ακόμα καλύτερα.

Από το Σάββατο το πρώιμο κύριος των Κινήσεων Αλληλεγγύης κατέφθασε στο Πάντειο για να κάνει τις προετοιμασίες. Στήθηκαν τα ταμπλό με τις εκθέσεις (φωτογραφίες, πολιτικές γελοιογραφίες, αφίσες, ιστορικό υλικό, έργα των πολιτικών κρατουμένων κ.λπ.), οργανώθηκε μια πρόχειρη καφετέρια (η λειτουργία της αποδείχτηκε... σωτήρια), στήθηκαν τα τραπεζάκια με το υλικό των Κινήσεων Αλληλεγγύης και των συλλογικοτήτων που στηρίζουν το έργο τους, ετοιμάστηκαν οι προβολές και στήθηκαν μικροφωνικές εγκαταστάσεις που έφερναν τον ήχο στο φουαγί έξω από το αμφιθέατρο.

Το τελευταίο αποδείχτηκε διατάραχα χρήσιμο, γιατί αργά το απόγευμα τα καθίσματα, οι σκάλες και οι διάδρομοι του αμφιθέατρου δεν μπόρεσαν να χωρέσουν τον κόσμο. Πάρα πολλοί ήταν αυτοί που έμειναν αναγκαστικά στο φουαγί και στο χώρο της καφετέριας και παρακολούθησαν τη συζήτηση από τα μεγάφωνα.

Εισηγητές στην πρώτη συζήτηση, με θέμα «Πολιτικοί κρατουμένοι - ελληνικές και διεθνείς εμπειρίες αλληλεγγύης» ήταν η Μάνια Μπαρ-

σέφοκα, ο Βαγγέλης Πισσίας, ο Κυριάκος Μαζοκόπος και οι πρώην πολιτικοί κρατούμενοι της RAF Ιργκμαρ Μέλερ και Ρολφ Αϊσλερ.

Το ενδιαφέρον, φυσικά, εστιάστηκε σ' αυτά που είπαν οι γερμανοί σύντροφοι. Σ' αυτούς απευθύνθηκαν σχεδόν όλες οι ερωτήσεις από το αμφιθέατρο. Οι εμπειρίες από την πολύχρονη φυλάκισή τους στα λευκά κελιά του γερμανικού κράτους ήταν συγκλονιστικές. Συγκλονιστικό, όμως, ήταν το επαναστατικό ήδος που ανέδιναν οι απαντήσεις τους. Καμιαί κλάψη, καμιά υπαναχώρηση, καμιά απογοήτευση. Απαντήσεις σαφείς και κατηγοριαλικές από δύο επαναστάτες που ήξεραν πολύ καλά γιατί αγωνίστηκαν, που δεν τους «έπεισε βαριά» η φυλακή -κι ας ξέδεψαν εκεί το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους- που δε στράφηκαν ποτέ εναντίον των συντρόφων τους και που δηλώνουν αμετανόητοι και τώρα. Ήταν ένα μάθημα για όλους μας η παρουσία των δύο γερμανών κομμουνιστών και η έλευσή τους στην Ελλάδα ήταν το πιο «δυνατό» γεγονός του πρώτου Αντιτρομοκρατικού Φεστιβάλ.

Τα πράγματα την Κυριακή ήταν κάπως πιο ήρεμα, αν και ο κόσμος ήταν και πάλι πολύς. Θέμα της συζήτησης η νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ και εισηγητές ο Πέτρος Γιώτης, η Μαρίνα Δαλιάνη, ο Αρης Κωνσταντάκης και ο Χρήστος Τσιγαρίδας. Μνημονεύουμε ιδιαίτερα την εισήγηση Τσιγαρίδα, ο οποίος απομακρύνθηκε αρκετά από το πλαίσιο της δίκης και αναφέρθηκε στο κίνημα αλληλεγγύης και στις προτεραιότητες που αυτό πρέπει να θέσει, συσπειρώνοντας όλες τις υπαρκτές δυνάμεις. Τελειώσε την ομιλία του καταχειροκροτούμενος από το κατόμεστο αμφιθέατρο.

Οπως είπαμε και στην αρχή, το όπι έγιναν τελικά οι δύο συναυλίες, το Σάββατο με χιπ-χοπ γκρουπ και την Κυριακή με Bonus, Lost Bodies, Υπόγεια Ρεύματα και Σπυρίδουλα, ήταν άθλος. Το κρύο στο αιθρίο ήταν τουσυχτέρο και χρωστάμε πολλές ευχαριστίες στα γκρουπ που έπαιξαν μ' αυτές τις συμήκες, για να ευχαριστήσουν τον κόσμο που επίσης αφήφισε το κρύο.

Οι Κινήσεις Αλληλεγγύης σκοπεύουν να κυκλοφορήσουν έντυπο και οπτικοακουστικό υλικό από το διήμερο Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ.

■ Περι συναίνεσης

ΟΤΑΝ ο Καραμανλής είχε ανακοινώσει την επιλογή του Παπούλια για την προεδρία της Δημοκρατίας κυριάρχησε στην πολιτική φιλολογία η λέξη συναίνεση. Θορυβημένοι οι Πασόκοι, αφού άφησαν να περάσουν καναδικό μέρες, έσπευσαν να διευκρινίσουν ότι συναίνεση μπορεί να υπάρξει μόνο στην εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας και σε κανένα άλλο θέμα. Η δική μας άποψη ήταν πως η κίνηση του Καραμανλή να τοποθετήσει στο προεδρικό μέγαρο έναν άνθρωπο του παλιού, παπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ ήταν έξυπνη, γιατί ο Παπούλιας με τις δηλώσεις και τις παρεμβάσεις του μπορεί να δημιουργήσει ένα συναντετικό κλίμα ή μάλλον να λειτουργήσει σαν καταλύτης στη δημιουργία ενός τέτοιου κλίματος. Από την άποψη αυτή ο λόγος του Παπούλια μπορεί να είναι πολύ πιο αποτελεσματικός απ' αυτόν του Στεφανόπουλου, που είναι ένας πατενταρισμένος ακροδεξιός που αποφάσισε να δείξει ένα ήπιο πρόσωπο.

Προσέξτε, λοιπόν, τον σχετικό διάλογο της Ψαρούδα-Μπενάκη με τον Παπούλια, όταν τον επισκέφτηκε για να του ανακοινώσει την απόφαση της Βουλής για την εκλογή του:

Α. Ψαρούδα-Μπενάκη: Καλείστε να μετουσιώσετε σε πράξη ... και τη διατήρηση συναντετικού κλίματος μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων στα μεγάλα εθνικά και κοινωνικά ζητήματα του τόπου.

Κ. Παπούλιας: Πιστεύω ότι η συναίνεση είναι κατάκτηση για τον πολιτικό μας πολιτισμό και αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για όλα τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την πατριδιά μας.

Οι αναφορές αυτές είναι σαφείς. Η συναίνεση τίθεται ως βασικό καθήκον του νέου προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος προέρχεται από το κόμμα που σήμερα βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Συναίνεση όχι μόνο στα λεγόμενα εθνικά ζητήματα, αλλά και στα κοινωνικά ζητήματα. Βέβαια, ο πρόεδρος δεν μπορεί να παρεμβαίνει σε κάθε ζήτημα της επικαιρότητας. Αν το έκανε, τότε ο ρόλος του θα ακυρωνόταν. Μπορεί, όμως, με τις κατά καιρούς δημόσιες παρεμβάσεις του, να δίνει έναν τόνο, να φτιάχνει ένα κλίμα, διευκολύνοντας έτοι τη συναίνεση ανάμεσα στα δύο κόμματα εξουσίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σ' αυτό το μήκος κύματος βρίσκεται και ο Γιωργάκης, ο οποίος συχνά ασκεί κριτική στον Καραμανλή από τα δεξιά, όπως τις προάλλες που τον κατηγόρησε για... κρατισμό.

■ Το κράτησαν κρυφό 15 χρόνια

Και στην Αγγλία «τρελή κατοίκα»

Μετά τη Γαλλία, όπου μανακαλύφτηκε πρόσφατα κρούσμα σπογγώδους Εγκεφαλοπάθεια σε κατσίκα, και η Αγγλία ανακοίνωσε ότι μια κατσίκα, στην οποία διαγνώστηκε το 1990 η νόσος Scrapie (θεωρείται ότι δεν επηρεάζει τον άνθρωπο) ενδεχομένως να έπασχε από τη νόσο των «τρελών αγελάδων!». Απάντηση κατηγορηματική δεν μπορεί να δοθεί, γιατί θα χρειαστούν πάνω από δύο χρόνια περαιτέρω εξετάσεων προκειμένου να βγει ασφαλές συμπέρασμα!

Ο επικεφαλής των κτηνιατρικών υπηρεσιών του βρετανικού υπουργείου Περιβάλλοντος, Διατροφής και Αγροτικών Θεμάτων δήλωσε: «Είναι σημαντικό να αξιολογήσουμε το εύρημα αυτό με επίγνωση της κατάστασης. Βρέθηκε το 1990, την εποχή του πλέον ανημένου ξεσπάσματος της σπογγώδους Εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών και πριν απαγορευτεί η επίμοχη διατροφή από μολυσμένα ζώα (όπως ειπώθηκε χαρακτηριστικά, μετέτρεψαν τα χορτοφάγα σε σαρκοφάγα). Την περίοδο εκείνη τα βρετανικά κοπτάδια μαστίζονταν από τη Scrapie και ενδε-

μολύνθηκε από ΣΕΒ, αυτό να οφελεται σε έκθεσή του σε μολυσμένη τροφή».

Το ερώτημα μπορεί να το βάλει και ο πλέον αδαίς. Γιατί επί τόσα χρόνια δεν ανέλυσαν τον εγκέφαλο του ζώου με τη βιολογική μεθόδο, που διαγνώσκει με σιγουρία αν έχει μολυνθεί από ΣΕΒ ή από Scrapie; Γιατί τόσα χρόνια κρατούσαν μυστικές τις αμφιβολίες τους;

Την απάντηση, βέβαια, δεν μπορούν να τη δώσουν εκείνοι που δεν γνωρίζουν τα σχετικά με τις ασθένειες και το ιστορικό από το 1990 μέχρι σήμερα. Η Βρετανία έχει τα μεγαλύτερα κοπάδια προβάτων στην Ευρώπη, τα οποία τρέφονταν με τον ίδιο περίπου τρόπο που τρέφονταν και τα βοοειδή. Δηλαδή, με κρεατάλευρα και τροφές παρασκευασμένες από μολυσμένα ζώα (όπως ειπώθηκε χαρακτηριστικά, μετέτρεψαν τα χορτοφάγα σε σαρκοφάγα). Την περίοδο εκείνη τα βρετανικά κοπτάδια μαστίζονταν από τη Scrapie και ενδε-

χομένως από ΣΕΒ. Είχαν κάθε λόγο, όμως, να μη κάνουν θύρυβο και να κουκουλώσουν τις έρευνες, για να μην υπάρξει μια χιονοστιβάδα αποκαλύψεων ανάλογη μ' αυτή που υπήρξε με τα βοοειδή.

Το συμπέρασμα είναι ένα. Καμιά εμπιστοσύνη δεν μπορούμε να έχουμε στις κρατικές υπηρεσίες και στα εργαστήρια αναφοράς της ΕΕ. Στόχος τους δεν είναι να εξασφαλίσουν υγιή τρόφιμα για

τους λαούς, αλλά να βοηθούν τους καπιταλιστές της βιομηχανίας τριφίμων να εξασφαλίζουν το μέγιστο κέρδος. Ακόμα και όταν ξεσπάται κάποιο διατροφικό σκάνδαλο, μελημά τους είναι το πώς θα εξασφαλίσουν πρεμία στην αγορά, για να μην πέσει η κατανάλωση. Το λένε άλλωστε πως στόχος τους είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών.

■ Κουβαρνταλίκια

ΤΖΑΜΠΑ φραγγότ, τζάμπα μετακίνσεις, τζάμπα υπαλληλικό προσωπικό και 20.000 ευρώπουλα το μήνα ως χορηγία (για έναν πρόεδρο δεν κόνει να λέμε τη λέξη μισθός). Δεν είναι και άσχημα, Κάρολε, έτσι δεν είναι; Εσύ ο σοσιαλιστής, θα καταδεχτείς να πάρεινες τόσο χρήμα από τον ελληνικό λαό που λιμοκτονεί;

■ Μπιζνες οικοποιικές

ΘΥΜΟΣΑΣΤΕ το θύρυβο για τον προστατευόμενο υδροβιότοπο του Σχινιά που θα καταστρέφοταν από την κατασκευή του κωπηλατοδρόμου; Αν ναι, τότε θυμόσαστε και τον τρόπο με τον οποίο κάποιοι «οικολόγοι» συμφώνησαν τελικά με την κυβέρνηση για την κατασκευή του κωπηλατοδρόμου, με αντάλλαγμα την κατασκευή ενός Εθνικού Πάρκου.

Το κωπηλατοδρόμιο κατασκευάστηκε, οι ολυμπιακοί αγώνες τελειώσαν και φυσικά εθνικό πάρκο δεν έγινε. Ολη η ιστορία αφορούσε την κατασκευή του κωπηλατοδρόμου και τίποτα πέραν αυτού. Επειδή, λοιπόν, οι κάτοικοι του λεκανοπέδιου δεν καταλήφθηκαν από την «τρέλα» της κωπηλασίας και επειδή οι εγκαταστάσεις του κωπηλατοδρόμου είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη, η ημέρα θυμίζει την απεργία πείνας.

Βγαίνουν, λοιπόν, τώρα οι ιδιοί οι εκπρόσωποι του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Σχινιά και καταγγέλλουν ότι η κυβέρνηση δεν τηρεί τις περιβαλλοντικές υποχρεώσεις που είχε αναλάβει. Επειδή, όμως, γνωρίζουν ότι το αυτή της κυβέρνησης δεν πρόκειται να ιδρώσει, εξήγγειλαν ήδη τη μετατροπή του Σχινιά σε οργανωμένη πλαζ, με εισιτήριο, για να καλύπτονται οι ανάγκες του Φορέα. Μια από τις ελάχιστες ελεύθερες παραλίες της Αττικής, ο Σχινιάς, θα γίνει και αυτή μητρού, πρέπει να εκφράζεται και σ' αυτό το επίπεδο.

■ Κουλουράχατα

ΜΙΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ από τη Βουλή έκαναν οι Πασόκοι και πριν τρολάβουν να βγουν από την αιθουσα άρχισαν να πλακώνονται μεταξύ τους για το αν έκαναν ή όχι καλά που αποχώρησαν. Ο Καστανίδης την έπεισε στο Βενιζέλο, κατηγόρωντας τον ότι οδήγησε σε αποχώρηση για δευτερεύον θέμα και ο Βενιζέλος αποκρίθηκε στον Καστανίδη για χαλαρά αντανακλαστικά. Όσο για τον Γιωργάκη, αυτός απλώς... προεδρεύει. Λέτε να δούμε ντερμπι στο συνέδριο του επόμενου μήνα; Εμείς δεν το αποκλείουμε.

Ελεύθερος ο Παύλος Σερίφης

Οσοι βρέθηκαν στην αίθουσα του Πενταμελούς Εφετείου Αναστολών την περασμένη Δευτέρα αντίκρισαν ένα φοβερό θέαμα. Ενας άνθρωπος που μετά βίας μπορούσε να σταθεί στα πόδια του και βάριζε υποβασταζόμενος από δύο μπάτους περικυκλωμένος από τη γνωστή κουστωδία με τους κουκουλοφόρους και τους ασφαλίτες. Εμφανώς καταβεβλημένος από τη σκλήρυνση κατά πλάκας, που έπρεπε προ πολλού να έχει αποφυλακιστεί. Κι όμως, τον κράτησαν φυ-

λακισμένο δυόμισι χρόνια και η αποφυλάκισή του ήταν απλά η αναζήτηση κάποιου ανθρωποπιστού άλλοθι. Ο εισαγγελέας της έδρας, προτείνοντας να γίνει δεκτή η αίτηση αναστολής, δεν παρέλειψε να πει ότι ο Π. Σερίφης «αποδειγμένα υπήρξε μέλος της τρομοκρατικής οργάνωσης 17Ν, που έχει διαπράξει πολλά εγκλήματα». Προφανώς, το ότι η σχετική δικαστική κρίση δεν έχει τελεσιδικήσει δεν παίζει κανένα ρόλο για τους εισαγγελείς.

Εξοντωτική είναι και η εγγύη πρέπει να εκφράζεται και σ' αυτό το επίπεδο.

Αναπτυξιολογία και ταξική παράλυση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7
βόνας και απαιτεί από τους εργάτες να προσαρμοστούν στη νέα εποχή. Ετσι αντιλαμβάνεται την ανάπτυξην

KONTPA

■ Πολυνομοσχέδιο-σκούπα του υπουργείου Γεωργίας

Mía από τα ίδια

ΝΠΙΔ. Το ΕΘΙΑΓΕ, που μετατράπηκε σε υπερυπουργείο «Ερευνας», χρησιμοποιήθηκε απ' όλες τις πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας με σκοπό να συρικνωθούν και υπολειτουργούν όλες οι κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας. Επανειλημένα έχουμε αποκαλύψει ότι το ΕΘΙΑΓΕ δεν παρήγαγε έρευνα, αλλά διδακτορικά της πλάκας για τα διάφορα τρωκτικά-ερευνητές που ροκανίζουν δισ. δρχ. από τον κρατικό και κοινοτικό προϋπολογισμό.

Το 1994, με τους νόμους 2214 και 2240 της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όλες οι περιφερειακές υπηρεσίες μαζί με το γεωτεχνικό, διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό πέρασαν στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις. Αυτοί οι νόμοι ήταν η ταφόπετρα στη λεγόμενη δημόσια διοίκηση, από τη στιγμή που οι κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας, που παράγουν την αγροτική πολιτική, στα πλαίσια των αποφάσεων της εκάστοτε κυβέρνησης, διαχωρίστηκαν από τις υπηρεσίες των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, που καλούνται να εργαζούσουν τις στορούχα χρόνια θα χρειαστούν να περάσουν για να προσληφθούν οι 650 για να λειτουργήσουν πλήρως τα 54 ΤΚΑΑ, όταν θα χρειαστεί να βγουν τέσσερες ΚΥΑ; Θα προσληφθούν και οι 650, με νέους διορισμούς ή με αποστάσεις; Εμείς το αποκλείουμε για τους εξής λόγους.

Πρώτο, από το 2003 έπρεπε να είχαν προσληφτεί 265 κτηνίατροι και άλλοι 300 στις ΔΔΑ και στις ΚΥ (Κτηνιατρικές Υπηρεσίες). Ως τώρα δεν έχουν καν προκηρυχτεί οι θέσεις, μιλονότι η Ελλάδα απειλείται από την Κομισιόν με προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

λευται να εφαρμόσουν τις αποφάσεις και να ελέγξουν τους καπιταλιστές, τους πλούσιους και φτωχούς αγρότες κατά πόσο τις εφαρμόζουν. Για παράδειγμα, να μπορέσουν να ελέγξουν τη διατροφική αλυσίδα από το χωράφι ως το ράφι.

Στη συνέχεια και από το δεύτερο μισό της δεκαετίας το 1990 άρχισαν να ιδρύουν διάφορα ΝΠΙΔ, όπως ο ΟΠΕΓΕΠ, ο ΟΠΕΚΕΠΕ, ο ΟΓΕΕΚΑ Δήμητρα, ο ΕΦΕΤ, οι Ελληνικές Αγροεξαγωγές κ.ά., που εποπτεύονται από το υπουργείο Γεωργίας (εκτός του ΕΦΕΤ που εποπτεύεται από το υπουργείο Ανάπτυξης). Οι φορείς αυτοί έπαιρναν αρμοδιότητες των κεντρικών υπηρεσιών, μερικές από τις οποίες διαλύονταν. Το προσωπικό τόσο των ΔΑΑ (Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης), όπως και των εποπτευόμενων φο-

ζητεί, όσο και την εποικοδωματική πορέων είναι ελάχιστο και δεν αρκεί για τη διεξαγωγή έστω και ενός υποτυπώδους ελέγχου, γιατί εκτός των άλλων ένα σημαντικό τμήμα του πρωταπίκου είναι διαπλεκόμενο και χρηματιζόμενο.

Φυσικά, η κατάσταση που περιγράφωμε ότι ισχύει στις υπηρεσίες και στους φορείς σχεδιάστηκε με τις εντολές της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, που θεωρεί αντιπαραρρωγικές τις δαπάνες για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας και ασύμφωρη την προώθηση της εφαρμοσμένης έρευνας γιατί συμβάλλει στην αύξηση της παραρρωγικότητας και του όγκου της παραρρωγής. Αυτό είναι αντίθετο στις στοχεύσεις των ελληνικών κυβερνήσεων και των Κομισάριων, που δεν είναι άλλες από τη σημαντική μείωση του όγκου παραρρωγής των ογροτικών προϊόντων και της φτωχής ανορτιάς.

Θα σταθούμε για λίγο στην αρμοδιότητα της κατάρτισης των αγροτών από τα ΤΚΑΑ, που είναι μία από τις πολλές αρμοδιότητές τους, που τόσο αφειδώς έδωσε ο Ε. Μπασιάκος. Την αρμοδιότητα της κατάρτισης των αγροτών την είχε ο ΟΓΕΕΚΑ Δήμητρας με τον ιδρυτικό του νόμο και θα εξακολουθήσει να την έχει και αυτός με το πολυνομοσχέδιο. Οπως αντιλαμβάνεστε, θα δημιουργηθεί ένα ολαλούμ και παραπέρα μπαχαλοποίηση του συστήματος κατάρτισης. Εδώ υπήρχε μόνο ο ΟΓΕΕΚΑ και δεν περπάτησε το σύστημα κατάρτισης των αγροτών για περισσότερα από 5 χρόνια. Αυτά ήλας σας έχουμε πάντα. Απλά πάντα μετα-

Και ερχόμαστε τώρα στην κριτική των βασικών διατάξεων του πολυυμορφέδιου.

Με το άρθρο 3 θα δημιουργηθούν 54 ΤΚΑΑ (Τοπικά Κέντρα Αγροτικής Ανάπτυξης), από ένα σε κάθε έδρα νομού

κειμένου να δικαιολογήσουν τις παράνομες αποφάσεις του ΔΣ, εκτός των άλλων, ισχυρίστηκαν, ότι επειδή το ΕΘΙΑΓΕ έβγαζε πολλά δισ. δρχ. από προγράμματα που έπαιρνε, νομιμοποιούνταν το ΔΣ να παίρνει αποφάσεις και να αυξάνει τα οδοιπορικά και τα έξδια παράστασης των μελών του. Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Είναι ψέμα ότι το ΕΘΙΑΓΕ παίρνει προγράμματα δισ. δρχ. γιατί αυτά είναι κοινοτικά προγράμματα που τα παίρνει μέσω του υπουργείου Γεωργίας. Αυτά ανέρχονται σε 3,5 δισ δρχ. Δεύτερο, τα προγράμματα που παίρνει πραγματικά το ΕΘΙΑΓΕ από ιδιώτες δεν ξεπερνούν τα 500 εκατ. δρχ σε συνολικό πρϋπτολογισμό 8 δισ. δρχ. Στο πολυνομοσχέδιο αυτό ο Ε. Μπασιάκος δίνει το δικαίωμα στο ΔΣ να διασχειρίζεται το 1/3 των 3,5 δισ. δρχ, δηλαδή το 1,2 δισ. δρχ. το χρόνο, παίρνοντας όποιες αποφάσεις θέλει, χωρίς κανένα ελεγχο, και να μοιράζει το ποσό κατά το δοκούν. Μπορεί στα σοβαρά να ισχυριστεί ο Ε. Μπασιάκος ότι μ' αυτή τη ρύθμιση το ΕΘΙΑΓΕ θα παράγει εφημοσμένη έρευνα;

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε ότι σ' άλα τα προγράμματα του ΕΠΤΠΕ-Ε και ΕΠΤΠΕ-Πή την ενιαίος ο ορισμός του κατά κύριο επάγγελμα αγρότη και συσχετίζοταν με το εισόδημά του. Τώρα όμως, με το άρθρο 14 του πολυνομοσχέδιου, που αφορά το πρόγραμμα των νέων αγροτών, εισάγεται νέος ορισμός για τον κατά κύριο επάγγελμα αγρότη. Αντί του κριτήριου του εισοδήματος εισάγεται η ΜΑΕ (Μονάδα Ανθρώπινης Εργασίας), που ανέρχεται σε 1750 ώρες. Ένα παράδειγμα για να γίνει αντιληπτό τι σημαίνει μια ΜΑΕ. Ένας βαμβακοπαραγωγός για να κάνει 1 ΜΑΕ πρέπει να καλλιεργεί 175 στρέμματα., (87,5 στρέμματα για 1/2 ΜΑΕ). Από τη στιγμή που, όπως προαναφέραμε, είναι ενιαίος ο ορισμός για τον κατά κύριο επάγγελμα αγρότη, φοβούμαστε ότι η διάταξη είναι πονηρή και αρχικά μπαίνει σταν πρόκριμα, προκειμένου να σφρυγμομετρηθούν οι αντιδράσεις των αγροτών και στη συνέχεια να γενικευτεί, εξαιρώντας έτσι για παράδειγμα τους βαμβακοπαραγωγούς που έχουν λιγότερα από 87 στρέμματα από τις κοινοτικές ενισχύσεις. Αυτή η διάταξη δεν πρέπει να περάσει με τίποτα. Για το άρθρο αυτό θα μπορούσαμε να πούμε κι άλλα, αλλά λόγω χώρου σταματάμε εδώ. Θα επανέλθουμε όταν το πολυνομοσχέδιο δοθεί επίσημα στη δημοσιότητα

Με το πολυνομοσχέδιο αυτό εισάγονται κι άλλες πολύ πονηρές και επικίνδυνες διατάξεις, όπως αυτή για τον περιβόλιο της εγκεκριμένου κτηνιάτρου, για τη μείωση των κονδύλων του ΚΤΚ και Δασών που πηγαίνουν για τα δάση, για την επαναφορά της διάταξης του Κ. Μητσοτάκη του Νοέμβρη του 1990 με την οποία είχε επιχειρηθεί η αγορά jeep από αγρότες του Κολωνακίου χωρίς να καταβάλουν το ειδικό φόρο κατανάλωσης και άλλες διατάξεις. Θα επανέλθουμε και γι' αυτές

Συμπερασματικά, έχουμε να κάνουμε μ' ένα ακόμα νομοσχέδιο που μπαχαλοποιεί ακόμη περισσότερο τις υπηρεσίες του υπουργείου και τους εποπτευόμενους φορείς, που δημιουργεί κι άλλους φορείς, που διαιωνίζει την υπάρχουσα κατάσταση στον αγροτικό τομέα και που επιταχύνει τις διαδικασίες ξεκληρίσματος της φτωχής αγροτιάς.

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Γύρισα, μπούλη.
* Συγκίνηση, συμμετοχή, προβληματισμός κι ελπίδες στο διήμερο των κινήσεων αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατουμένους στην Αθήνα. Μετά τον Χρήστο Τσιγαρίδα, ήδη και ο Παύλος Σερίφης είναι έξω. Ο αγώνας συνεχίζεται.

* Ρε σε Αργύρη (Τσακαλία) με τα βιολογικά παστέλια σου, είναι δυνατόν να λήγουν στις 30/2; Για βάλε καμία φωνή σ' αυτούς που σου τα προμηθεύουν ότι ο Φλεβάρης έχει 28 μέρες, άντε 29 με τον πλημωρισμό. Τόσο καλά παστέλια και να γράφουν λαμακίες;

* Πολύ κατεψυγμένο (λόγω των καιρικών συνθηκών) χοιρινό στο ευρωπαϊκών προδιαγραφών παγοδρόμιο Π.Α.Θ.Ε.

* Εκπληκτική η οδοσήμανση στους περί την Θεσσαλονίκη κόμβους. Θέτει σε λειτουργία το αταβιστικό κριτήριο του ενσίκλιτου. Πιο εκπληκτική η τελευταία οδική μόδα: Θέλεις να πας αριστερά; Ο δρόμος που σε βγάζει προς τα εκεί είναι ο δεξιός. Κι αντίστροφα. Συγχαρητήρια!

* Αν παρ' όλη την ενορχηστρωμένη τρομοκρατία που σας δέλει κλεισμένους στα σπίτια σας επιμένετε να κυκλοφορείτε έχων, προσέχετε πολύ. Πέφτουν πάλι συνεχώς άνδρωποι από τα σύννεφα, μετά το σίριαλ σε εκκλησία και δικαιοσύνη.

* Τέτοιες μέρες πριν 82 χρόνια (1923), τέθηκε σε ισχύ το Γρηγοριανό ημερολόγιο. Η 16η Φεβρουαρίου έγινε 1η Μαρτίου και οι ενδιάμεσες μέρες δεν υπήρχαν ποτέ. Αν κάποιος σας πει για κάτι που συνέβη πχ. την 21 Φεβρουαρίου 1923, σας λέει ψέματα.

* Την ημέρα μνήμης του ολοκαυτώματος των εβραίων, ο Αναστάσιος (Blacky) Μαχαίρογλου στον Αγγελιοφόρο (30/1-αελίδα 12), την αποκαλεί γιορτή!!! Πρόκειται περί πολιτικής δέσης ή απλά περί χαζομάρας; Η στήλη, παρακολουθώντας πώς γράφουν κάποιοι υπεραμύνεται του δεύτερου, χωρίς να παίρνει όρκο ότι δεν ισχύει και το πρώτο.

* Ε, γ' αυτό υπεραμύνεται της αγγλικής γλώσσας η Mrs Diamantopoulos. Πού να μαθαίνεις τώρα ελληνικά... Η γυναίκα που εφηύρε τον όρο ευελφάλεια και μας έκανε να εφεύρουμε τον όρο δε-γαλέ-γω εις απάντησιν, αγνοεί τη λέξη ακατονόμαστος. Άκου ακατανόμαστος!...

* Γιοσάκη. Γιος Ακη. Υό Σάκη.

* «Άν είσαι και παπάς, με την αράδα σου δα πας» (λαϊκή επιταγή).

* «Ο παπάς ο παχύς έφαγε παχιά φακή. Γιατί παπά παχύ έφαγες παχιά φακή,» (λαϊκός γλωσσοδέτης).

* «Η παπάς παπάς ή ζευγάς ζευγάς» (λαϊκή σοφία).

* «Α παπά παπά, εγώ δεν κάνω τέτοια πράγματα» (λαϊκόν άσμα).

* «Παπά παπά παπά» (λαϊκός ρυθμός).

* Παπά παπά έκανε η πάπια κι ο παπάς έκανε την πάπια (καμιά σχέση με τον Κο Πάπια).

* Όλα είναι άκαιρα και άκυρα σ' αυτή τη δίκη. Όλα, ακόμα κι οι λεπτομέρειες. Άκου τέντες μες στο καταχείμωνο!

* Σπουδαίοι οι μηχανισμοί αυτοκάθαρσης του συστήματος. Το οποίο δυστυχώς δεν διαδέτει μηχανισμούς αυτοκαταστροφής. Ας μην περιμένουμε άδικα...

* Ενας πρόσφατος λυγμός του Χρήστου Τσιγαρίδα: Ο, τι πολυτιμότερο ενδυλάκωσε τελευταία η καρδιά μας που ζει στους καιρούς της ασχήμιας, μεταφρασμένο με χίλιους τρόπους, μετουσιώνοντας τη δλίψη και την οργή στα φωτεινά χρώματα του αύριο.

* «Αφανιζόμαστε αδέρφια, αφανιζόμαστε, βαδμηδόν βουλιάζουμε μες στην ομίχλη, μας αφομοιώνει η καταχνιά έναν-έναν. Παράξενα αντηχούν οι φωνές μέσα στη σιωπή κι ακόμα πιο παράξενοι οι σύντροφοι που βαδίζουν με τυφλά χέρια» (Ανέστης Ευαγγέλου - «Η ομίχλη»).

Κοκκινοσκουφίτσα

KONTRA

Ο, τι θέλουν οι μεγαλοξενοδόχοι

Την ειδηση αλιεύσαμε από τον «Ριζοσπάστη». Με έγγραφο του, που κοινοποίησε και στον γενικό γραμματέα του υπουργείου, ο γενικός διευθυντής Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ Ι. Βουρνάς δίνει εντολή στις υπηρεσίες να πρωθείται η αξιολόγηση των φακέλων για την οδειοδότηση υφιστάμενων τουριστικών μονάδων, ακόμα και όταν αυτή η άδεια αφορά επέκταση, χωρίς να απαιτείται η προσκόμιση βεβαίωσης από το αρμόδιο πολεοδομικό γραφείο, για τη νομιμότητα των υπαρχόντων κτισμάτων.

Δηλαδή, ακόμα και αν τα

υφιστάμενα κτίρια είναι αυθαίρετα, θα δίνεται άδεια επέκτασης και λειτουργίας, επειδή πρέπει να ενισχύεται η επιχειρηματικότητα και να μην υπάρχει καθυστέρηση και εμπλοκή με την έκδοση της άδειας που αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Τα πολεοδομικά γραφεία -αναφέρει το έγγραφο- δεν υπάρχονται διοικητικά στις υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ και επιπλέον έχουν φόρτο εργασίας και για να δώσουν τη βεβαίωση θα πρέπει πριν να κάνουν αυτοψία. Επειδή, λοιπόν, ενδέχεται τα πολεοδομικά γραφεία να καθυστερήσουν, το

ΥΠΕΧΩΔΕ θα δίνει την άδεια περιβαλλοντικών επιπτώσεων και οι μεγαλοξενοδόχοι θα κάνουν κανονικά τη δουλειά τους. Είναι κυριολεκτικά εξοργιστική η αναφορά που υπάρχει στο τέλος του έγγραφου, ότι «η παρούσα δεν ενέχει θέση νομιμοποίησης τυχόν αυθαίρετων κτιριακών εγκαταστάσεων». Ο καθένας μπορεί να καταλάβει πως θα παίζεται το παιχνίδι. Οι μεγαλοξενοδόχοι θα παίρνουν την άδεια και θα προχωρούν κανονικά και τα αυθαίρετα τους θα παραμένουν αυθαίρετα, αλλά δεν θα τους ενοχλεί κανένας. Αναρωτιέται κανένας τί

σού έλεγχο θα κάνουν οι υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ για να δίνουν την άδεια. Απλά, θα ρίχνουν μια ματιά στο φάκελο, όπου όλα θα είναι όμορφα τακτοποιημένα από τους ανθρώπους των μεγαλοξενοδόχων, και θα υπογράψουν την άδεια για να συνεχιστεί το όριο των καταπατήσεων και της αυθαίρετης δόμησης σε παραλίες και δάση.

Αλήθεια, τί διαφορετικό πήγε να κάνει ο Πάχτος και έφαγε το γνωστό κράξιμο και την αποπομπή μαζί με βουλευτές του ΠΑΣΟΚ; Είπαμε, όμως, οι απαιτήσεις των μεγαλοξενοδόχων είναι νόμος.

■ Από τη ραδιοφωνική ομάδα του «18 ΑΝΩ»

Συζήτηση για την τοξικοξάρτηση

Μια ενδιαφέρουσα συζήτηση οργανώνεται σήμερα το απόγευμα, στο Πολιτιστικό Πολύκεντρο «Ηλέκτρα Αποστόλου» του δήμου Ηρακλείου (Κουντουριώτου και Νεότητος) η Ραδιοφωνική Ομάδα του 18 ΑΝΩ. Δημοσιεύουμε ευχαρίστως το δελτίο τύπου που μας έστειλαν:

«Συμφωνούμε ότι η τοξικομανία ως τοπικό και διεθνές πρόβλημα θέλει την αγωνιστική σύμπραξη όλων των θυμάτων της (άμεσων ή εμμέσων) αλλά και όσων δεν θέλουν να είναι θύτες;

Συμφωνούμε ότι ο τοξικομανής μπορεί αν ο ίδιος το θελήσει να απεξαρτηθεί μέσα στις σημερινές συνθήκες;

Συμφωνούμε ότι η τοξικομανία προβληματίζει τις διαφορές που ισχύουν στην απεξάρτηση, στην αποτοξίνωση και στην υποκατάσταση της μέρες μας;

Πάντως συμφωνούμε ότι διοικουνόμε, εμείς ως δημόσια Μονάδα Απεξάρτησης 18 ΑΝΩ μέσα από τη ραδιοφωνική ομάδα και σε συνεργασία με το Δήμο Ηρακλείου Αττικής και το Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας του δήμου, σας προσκαλούμε και σας προκαλούμε να ανατρέψουμε μαζί τις προκαταλήψεις, να ξαναδούμε τις κατεστημένες θεωρητικές και πρακτικές προσεγγίσεις και να χαράξουμε μαζί την πορεία μας.

Σας προσκαλούμε επίσης να γνωρίστε με τα μέλη της Ραδιοφωνικής Ομάδας της Κοινωνικής Επανένταξης του 18 ΑΝΩ και έτσι να προγματώσουμε μαζί τις επόμενες κινήσεις που θα επεξεργασθούμε μαζί σας ενότητα στο παγκόσμιο αυτό φαινόμενο της τοξικοξάρτησης που η παγκοσμιότητά του χωράει μέσα στα μάτια του παιδιού, στο συρτάρι της εργαζόμενης οικογένειας, στο πορτοφόλι του ανέργου, στο κρεβάτι του αστέγου και επιδιώκει να χωρέσει στο νου όλων μας ως η έσχατη λύση φυγής απ' αυτή την κοινωνική πραγματικότητα που μας πνίγει.

Η εκδήλωση γνωριμίας με τα μέλη της Ραδιοφωνικής Ομάδας και η συζήτηση που γίνεται το Σάββατο 12 Φεβράρη 2005 στις 18:00 στο Πολιτιστικό Πολυκέντρο «Ηλέκτρα Αποστόλου» στη συμβολή των οδών Κουντουριώτου και Νεότητος γνωρία (ισόγειο) στο Ηράκλειο-Αττικής.

Μονάδα Απεξάρτησης 18 ΑΝΩ
Ραδιοφωνική Ομάδα

ΤΑ ΤΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΑΙΟΙ (μέρος τέταρτο)

Ηταν μια δύσκολη και καθοριστική εβδομάδα για το μέλλον της καταλήψης της Φοιτητικής Εστίας του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης. Μέσα από τα προβλήματα, τις αντιγωνώσεις και τη φυσική φθορά που επιφέρει ο χρόνος σε μια κατάληψη, τα παιδιά της Εστίας Δέλτα είναι ακόμα εδώ, αποφρασμένα να συνεχίσουν τον αγώνα τους. Τη βδομάδα που πέρασε, ανανεώθηκε το ενδιαφέρ

Κίναιδοι εναντίον στρέιτ

Mια ακόμη κυβερνητική απότομη και μάλιστα ιδιαίτερα σημαντική κινδυνεύει να χρεωθεί ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ορφανός, αφού η συμφωνία ανάμεσα σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ σχετικά με την εκλογή του νέου προέδρου, του προεδρίου και των επιτροπών της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΕΟΕ) βρίσκεται πλέον στον αέρα.

Αν και οι ενδοπαραταξιακές αντιθέσεις και φιλοδοξίες και στις δύο πλευρές ήταν έντονες και πολλές φορές το προσωπικό συμφέρον τοπτίλιζε τις κομματικές συμφωνίες, τα δυο κόμματα κατέληξαν αρχικά ότι ο ιδιοκτήτης του ΑΝΤ1 Μίνως Κυριακού (ο οποίος είναι ακόμη πρόεδρος του Πανελλήνιου, επίτιμος πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ και μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της IAAF) θα είναι ο κοινής αποδοχής νέος πρόεδρος και άφησαν για αργότερα τα πρόσωπα που θα στελεχώσουν τις θέσεις του προεδρίου και των επιτροπών της ΕΟΕ. Οι διαπραγματεύσεις για τις θέσεις του προεδρείου ήταν ιδιαίτερα σκληρές (το γεγονός ότι υπάρχει ιστοπαλία 14 - 14 στις Ομοσπονδίες που ελέγχει το κάθε κόμμα δυσκολεύει ακόμη πιο πολύ την κατάσταση), φως στο τούνελ δεν φαινόταν και ο Ορφανός σαν νέος Μεγαλέξανδρος αποφάσισε να δώσει αυτός τη λύση ακολουθώντας τις συμβουλές των «κικλοροπυρηνικών» στελεχών της ΝΔ.

Παραμονές της σύγκλησης της Ολομέλειας της ΕΟΕ (στις 25-1-05), με μια πρωτόγνωρη και εντελώς αψυχολόγητη κίνηση αποφάσισε να «σπάσει» στα πέντε την Ομοσπονδία Παγοδρομίας, προκειμένου να εξασφαλίσει την απαραίτητη πλειοψηφία στην ΕΟΕ. Μέσα σε δύο ώρες έγιναν Γ. Σ. τριών Ομοσπονδιών, στον ίδιο τόπο με τον ίδιο αριθμό σωματεών και το κυριότερο με τους ίδιους ακριβώς αντιπρόσωπους. Μάλιστα, στη βιασύνη του να αναγνωριστούν οι Ομοσπονδίες, παρουσιάστηκε το παράδοξο η αναγνώρισή τους να γίνει από τον γενικό γραμματέα Αθλητισμού Κώστα Κουκοδήμο στις 24-1-05, πριν δηλωθεί αυτές αποκτήσουν νομική εκπροσώπηση, η οποία υπάρχει μόνο με τη σύσταση των ΔΣ σε σώμα.

Το όλο θέμα πήρε μεγάλες πολιτικές διαστάσεις και έφτασε στη Βουλή, χωρίς δώμας τίποτε να προδικάζει τις ραγδαίες εξελίξεις που ακολούθησαν. Ο Ορφανός ήταν έτοιμος να πανηγυρίσει μια μεγάλη και -το κυριότερο γι' αυτόν- προσωπική νίκη, αλλά τα δεδομένα άλλαξαν άρδην. Με αφορμή τη μεθόδευση στην Παγοδρομία, τα σκλη-

ροπυρηνικά στέλε-

χη του ΠΑΣΟΚ, βλέποντας ότι χάνουν το παιχνίδι και με δεδομένο ότι ο τομέας Αθλητισμού του ΠΑΣΟΚ δεν μπορούσε να συμβιβάσει τα πράγματα ανάμεσα στις διαφορετικές τάσεις, αποφάσισαν να «σπάσουν» τη συμφωνία που ήθελε να ψηφίσουν τον Κυριακού και κατόπιν να αποχωρήσουν από τη διαδικασία και να αωθήσουν την κατάσταση στα άκρα.

Με αιχμή του δόρατος τις μεγάλες Ομοσπονδίες, (μπάσκετ, στίβος, κολύμβηση, ποδόσφαιρο, χάντμπολ, γυμναστική, άρση βαρών) οι πράσινοι αντιπρόσωποι 11 Ομοσπονδιών και ο απερχόμενος πρόεδρος Λάμπρης Νικολάδου δεν προσήλθαν στη συνεδρίαση και ο εκπρόσωπός τους, που πήγε στην Ολομέλεια της ΕΟΕ, κατέθεσε ένσταση σχετικά με την νομιμότητα των τεσσάρων νέων Ομοσπονδιών και μια επικυρωμένη από την Αστυνομία δήλωση (επιστολή της αντιπροέδρου μιας από αυτές, σύμφωνα με την οποία ουδέποτε συμμετείχε σε ΓΣ και ουδέποτε έθεσε υποψηφιότητα για το αξίωμα της αντιπροέδρου), απειλώντας ότι θα εμπλέξουν τη ΔΟΕ και τα ποινικά δικαστήρια στην υπόθεση.

Μπροστά στην κατάσταση που διαμορφώθηκε, ο Μίνως Κυριακού δήλωσε ότι δεν συμμετέχει με αυτούς τους όρους στη διαδικασία και ανάγκασε τη γαλάζια παράταξη να βρει τη λύση της «έλλειψης απαρτίας» για να βγει από το αδιέδοτο. Ο Κυριακού έστειλε ξεκάθαρο μήνυμα ότι δεν θα δεχτεί να γίνει πρόεδρος της ΕΟΕ χωρίς τις ψήφους του ΠΑΣΟΚ και ουσιαστικά άφησε έκθετο τον Ορφανό, ο οποίος θα πρέπει να βρει πλέον τρόπους να αποκαταστήσει τους διαύλους επικοινωνίας με τους ΠΑΣΟΚους.

Η νέα σύγκληση της Ολομελείας της ΕΟΕ αναμένεται τις επόμενες 5-10 μέρες και στο χρονικό διάστημα που μεσολαβεί ο διαπραγματεύσεις αναφένονται σκληρές, αφού ο έλεγχος της ΕΟΕ είναι μια από τις «κορυφαίες μάχες» και ο νικητής έχει τον πρώτο λόγο στα τεκτονίμενα στον αθλητικό χώρο. Η κυβερνητική πλευρά έχει στα υπέρ της ότι ελέγχει τη στρόφιγγα που στέλνει τα φράγκα στα ταφεία των Ομοσπονδιών και στα μείον την ύπαρξη του Ορφανού, ενώ η αντιπολίτευση ελέγχει μεν τις δυναμικές και μεγάλες Ομοσπονδίες αλλά όπως λέει και ο λαός «έλλειψη χρημάτων, στάση εμπορίου». Οι εξελίξεις αναμένονται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί θα υπάρχει αρκετό παρασκήνιο για να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μπορέσουμε και εμείς οι αθλητικογάροι να γεμίσουμε τη στήλη μας.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Ραγδαίες είναι οι εξελίξεις στο ποδοσφαιρικό τμήμα του Παναθηναϊκού μετά την ήττα από την ΑΕΚ και τον αποκλεισμό της ομάδας από το Κύπελλο. Το μάρμαρο το πλήρωσε ο προπονητής, στον οποίο φορτώθηκαν όλα τα στραβά και ανάποδα που συμβαίνουν στην ομάδα. Η γνώμη της στήλης είναι ότι ο μοναδικός υπεύθυνος για την κατάντια του Παναθηναϊκού είναι ο ιδιοκτήτης του. Οι Βαρδινογιάννηδες έπεισαν όσους παίχτες μπόρεσαν (δεν πρέπει να ξεχνάμε τις αγωνιώδεις προσπάθειες της διοίκησης του Παναθηναϊκού να πουλήσει τον Μπασινά) και γέμισαν με ζεστό χρήμα τις τσέπες τους, χωρίς να φροντίσουν να βρουν ισάξιους αντικαταστάτες τους. Πιθανά να έλπιζαν ότι θα εκμεταλλεύονταν τις καλές σχέσεις που έχουν με την κυβέρνηση, ώστε να ελέγξουν το παρασκήνιο και να πετύχουν να πρωταγωνιστεί η ομάδα τους, όπως έκανε επί ΠΑΣΟΚ ο Κόκκαλης. Ξέχασαν βέβαια κάτι πολύ σημαντικό. Ο Κόκκαλης εκτός από το παρασκήνιο φρόντιζε να έχει ο Ολυμπιακός και καλό (αν όχι το καλύτερο) έμψυχο υλικό. Οταν η διοίκηση πουλάει τον Σεΐταρην και στη θέση του φέρει τον Ραγκουέλ, δεν μπορεί να ζητάει ευθύνες από τον προπονητή της ομάδας.

ΥΓ2: Δεν έχει σχέση με τα αθλητικά δρώμενα, αλλά θα κάνουμε ένα σχόλιο για τα «σκάνδαλα» που κλυδωνίζουν την ελληνορθόδοξη Εκκλησία. Δεν έρων αν το έχετε παρατηρήσει, αλλά οι μέχρι τώρα αποκαλύψεις για τα ροζ σκάνδαλα αφορούν «ενεργητικούς». Μητροπολίτες, που είτε σοδομίζαν νεαρούς, είτε έκαναν όργια με χορεύτριες και πουτάνες, ενώ σύμφωνα με το ρεπορτάριο λογοτεχνίας, θεωρεί περιττή την κατασκευή κλειστού γηπέδου για τα εραστηχνικά τμήματα. Αν και τόνισε ότι τον ενδιαφέρει η γνώμη και οι αντιδράσεις των οπαδών της ΑΕΚ στην περίπτωση μεταφοράς της έδρας, ξεκαθαρίσε με τη φράση «μέχρι εκεί», ότι αν δεν υπάρχει άλλη λύση θα προχωρήσει, ανεξάρτητα από τις όποιες αντιδράσεις. Η καλή αγωνιστική πορεία της ΑΕΚ και η πιθανότητα να είναι αυτή η ομάδα που θα τερματίσει δεύτερη (ο Ολυμπιακός θα χάσει το φετινό πρωταθλήμα μόνο αν αυτοκτονήσει) και θα παίξει στα προκριματικά του Champions League έχει δώσει στον κ. Νικολάδη τη δυνατότητα να χειρίζεται εν λευκώ τα ζητήματα. Οσο η ομάδα πηγαίνει καλά κανείς δεν θα μπορέσει να του μπει εμπόδιο στα σχέδιά του, όμως είναι κάτι παραπάνω από σίγουρο ότι με τον τρόπο που πολιτεύεται στην πρώτη στραβή θα βρει απέναντι όλους τους ΑΕΚάρχες που θα προσπαθήσουν να πάρουν τη ρεβάνα.

ΥΓ3: Την πορεία του «μοναχικού καβαλάρη» φαίνεται ότι επιλέγει ο κ. Νικολάδης (αναγνώστης της στήλης με προέτρεψε να σταματήσει την προσφρόντη Ντέμης, αφενός γιατί δεν είναι πλέον παίκτης και αφετέρου γιατί πρέπει να υπάρχει ο κατάλληλος σεβασμός στο θεσμό του προέδρου, και όπως βλέπετε συμφώνησα με την παρατήρησή του) στο θέμα του γηπέδου της ΑΕΚ. Σε συνέντευξη

■ ΖΑΝ-ΛΙΚ ΓΚΟΝΤΑΡ

Η δική μας μουσική

Στα 73 του χρόνια μα διαυγής όσο πάντοτε, ο τρομερός Γκοντάρης παραβιάζει τα όρια ανδρεστικά, τη μυθοπλασία, το φιλοσοφικό στοχασμό και τη βουβή εικόνα, την ποιήση και την πολιτική, σ' ένα φιλμικό κείμενο για τη «δική μας μουσική».

Βασιλείο ένα, η «Κόλαση»: σιωπηλές εικόνες πολέμου, καταστροφής και μαζικού αφανισμού, παρμένες τόσο από πραγματικά ντοκουμέντα φρίκης όσο και από χολιγουντια-

νές παραγωγές. Η βαρβαρότητα δεν έχει ήχο, πέρα βέβαια από τη «δική μας μουσική».

Βασιλείο δύο, το «Καθαρτήριο»: «Γιατί στο Σαράγεβο; Εξαιτίας της Παλαιοιστίνης». Επίσκεψη του Γκοντάρη -ως Γκοντάρη στο Σαράγεβο. Ενα συνέδριο λογοτεχνίας, η γαλλική πρεσβεία, συζητήσεις για τον πόλεμο, τη μνήμη, την ιστορία, το σινεμά. Μια ιστοριλινή δημοσιογράφος παίρνει συνέντευξη από έναν παλαιοιστίνιο ποιητή, ο καθένας μιλά στη δική του γλώσσ

If you were an architect what world would you prefer to plan: Banks or Bankrobberies?

(από το πρωτοσέλιδο της ATHENS VOICE, τ. 66)

Φουκάλα Μπέμπα Μπλανς, Θα τη γλιτώσεις κι αυτή τη φορά; (φιλιά και στριγκάκια...)

Κλέψε να χεις, λήστευε να φας (;)...

◆ Κόκα, ράσο κι αγιαστούρα, ρίξε μας κι άλλη μαστούρα!

◆ Την κινητοποίηση της ΟΤΟΕ στηρίζουν η ΓΣΕΕ, ο Κοινοβουλευτικός Τομέας Εργασίας του ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΝ (όλοι οι καλοί χωράνε...).

«Χάθηκε ένας μισθωτός για κάθε συνταξιούχο σε 20 έτη» σφυρίζει κλέφτικα και ούστικα η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ -26/1/2005. Λες και οι εργαζόμενοι απλά δουλεύουν και ουδέν πέραν τουτου (δεν παράγουν πλούτο δηλαδής).

◆ Ενδιαφερότατο το (σε δύο μέρη δημοσιευμένο) άρθρο της Νάντιας Βαλαβάνη «Η μήτρα των διδακτικών θεοτρικών έργων του Μπρεχτ» -Η ΑΥΓΗ, 16 και 23/1/2005. Οσοι «πιστοί» αναγνώσατε...

◆ «Πως η κυβέρνηση έστρεψε εναντίον της τους αγρότες - Οι κουτοπονηριές ξεσήκωσαν τον κάμπτο», πρωτοσέλιδος τίτλος της ΑΥΓΗΣ, 23/1/2005. Τόση συγκατάβαση πια! Τόση υπευθυνότητα!

◆ Κι ένα σύντομο ανέκδοτο: Βουλή των Εφήβων

◆ Εχω μείνει με την εντύπωση ότι ο Α. Κανάς επιδιώκει να παραμείνει ο «κανείς» στο μέσο θύελλας.

◆ «Κυκλοφορούν αναμεσά μας. Διακρίνονται χωρίς ιδιαιτέρη προσπάθεια καθότι καταστατικά διαφορετικοί: καλύπτουν την κεφαλή με κακέκπυτο τιάρας, σύμβολο μεγαλείου και αναφορά σε εξωτερικά χαρακτηριστικά πάλαι ποτέ κραταίου ιερατείου, που σήμερα έχει ξεπέσει σε μισθωτούς διαχειριστές οικημάτων, εγκαταστάσεων και εξοπλισμών. Ενδύονται το "μέλαν" ως απουσία των χρημάτων. Στην αυτοκρατορία των ζωντανών νεκρών, θέση έχει η μονοδιάστατη αχρωμία, η ομοιομορφία του ερέβους. Εκδίουν κανόνες τεκνοποίας οι ομοσπονδίες των ευνούχων! "Αποστρέφονται" την ομόφυλη έλξη αυτοί που εξαφανίζουν το "μισό του ουρανού"! Στηλιτεύουν "κουσούρια" αυτοί που επελέξαν τη διαστροφή! "Τιμούν" τη γυναίκα αυτοί που ορίζουν μόνο μια κοινωνία, εκείνη των ανδρών!» (Από το editorial του περιοδικού «Θέσεις», Γεννάρης-Μάρτης 2005)

◆ ΣΕΒ: Σπογγώδης Εγκεφαλοπάθεια Βοειδών ή Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών; Ποιο είναι πιο θανατηφόρο;

◆ Τρελές κατσίκες, τρελές κότες, τρελές αγελάδες. Πάμε για τρελες...;

◆ «Κορίτσια, να πείτε στη Μπέμπα να κάνει αποτρίχωση! Αμάν πια!

◆ 270 γιούρα η αμοιβή Γενάρη, 130 τα έξοδα μεταφοράς. Γαμώ την εξουσία, γαμώ!

◆ Μιας και υπάρχει απορία, Κοκκινοσκουφίτσα, θα επιστρατεύσουμε τις (και καλά) ψυχολογικές απόψεις μας και θα απαντήσουμε: ο δάμαλος αποφεύγει την απ' ευθείας οπτική επαφή διότι γνωρίζει ότι δουλεύει τους πάντες (ή προσπαθεί, τουλάχιστον). (Το ίδιο ερώτημα είχε τεθεί στη διμήνη το 1997, απεργία των καθηγητών, όταν πολλοί στην Ε' ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής αναρωτίονταν γιατί συγκεκριμένος συνδικαλιστής του ΣΥΝ δεν κοίταγε ευθεία - ο κύριος αυτός προσφάτως εξελέγη «αιρετός». Μόνο ο πρόεδρος Νίκος κατενόησε το πρόβλημα και χρησιμοποίησε το σύνθημα «Κοιτάξτε με στα μάτια» ή «Σας κοιτάμε στα μάτια» - κι αυτός, πάπαλα. Αυτά.

◆ «Το εργατικό προσωπικό χωρίζοταν καμιά φορά σε 12 ως 15 κατηγορίες, που κι αυτές με τη σειρά τους άλλαζαν διαρκώς τα συστατικά τους μέρη. Στο διάστημα της δεκαπεντάωρης διάρκειας της εργοστασιακής ημέρας, το κεφάλαιο τραβούσε τον εργάτη πότε για 30 λεπτά της ώρας και πότε για μία ώρα στη δουλειά και ύστερα τον απωθούσε για να τον τραβήξει και πάλι στο εργοστάσιο και να τον απωθήσει ξανά απ' αυτό, σέρνοντάς τον πότε δω και πότε κει, σε ακανόνιστα ράκη χρόνους χωρίς να τον χάνει ούτε στιγμή από τα μάτια ως που να 'χει ολοκληρώσει τη δεκάωρη εργασία. Οπως στη σκηνή του θεάτρου έτσι και δω τα ίδια πρόσωπα έπρεπε να εμφανίζονται διαδοχικά στις διάφορες σκηνές των διάφορων πράξεων. Οπως όμως ένας ηθοποιός σ' όλη τη διάρκεια του δράματος ανήκει στη σκηνή, έτσι ανήκουν τώρα και οι εργάτες 15 ώρες συνέχεια στο εργοστάσιο, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται ο χρόνος για το πάνε κι έλα σ' αυτό. Οι ώρες της ανάπτωσης μετατρέπονταν έτσι σε ώρες καταναγκαστικής αργίας, που

έσπρωχναν το νεαρό εργάτη στο καπτηλίο και τη νεαρή εργάτρια στο μπορντέλο. Υστερα από κάθε καινούρια ιδέα που σοφίζονταν καθημερινά οι κεφαλαιοκράτες, ήταν υποχρεωμένος να καταπίνει γρήγορα το μεσημεριανό του φαγητό πότε στο ένα και πότε στο άλλο κενό χρόνου. Τον καιρό που γινόταν η ζύμωση για το δεκάρωρο, οι κεφαλαιοκράτες φώναζαν ότι ο συρφετός των εργατών κάνει αιτήσεις με την ελπίδα ότι θα παίρνει μισθό δώδεκα ωρών για εργασία δέκα ωρών. Τώρα είχαν αντιστρέψει το νόμισμα. Πλήρωναν μισθό δέκα ωρών και είχαν την εργατική δύναμη στη διάθεσή τους δώδεκα και δεκαπέντε ώρες! Αυτή ήταν η ουσία της υπόθεσης, αυτή ήταν η εκδοχή των εργοστασιαρχών για το νόμο του δεκάρωρου!». (Το Κεφάλαιο - Η εργάσιμη μέρα).

◆ Ειδήσεις, ΕΤ-1, ΤV, 11:00 το βράδυ, 7/2/2005: Ο Γιάννης Σερίφης φέρεται ως κρατούμενος (ευσεβείς πόθοι....).

◆ Για τις μαλακίες που γράφει ο Βελτσός στα ΝΕΑ, πληρώνεται κιόλας.

◆ Καθιστός Τατάνκα Πάγκαλος. Ουγκ!

◆ Ουφ! Ευτυχώς κάποιος πρόεδρος θα είναι παρών στις παρελάσεις! Εφυγε ένα βάρος από... κάτω μου!

◆ «Ρεύμα κοινωνικής αριστεράς» στο ΠΑΣΟΚ. (Κλείστε κανά παράθυρο, ρεεε! Απ' τα πολλά ρεύματα θα πουντιάσουμε!).

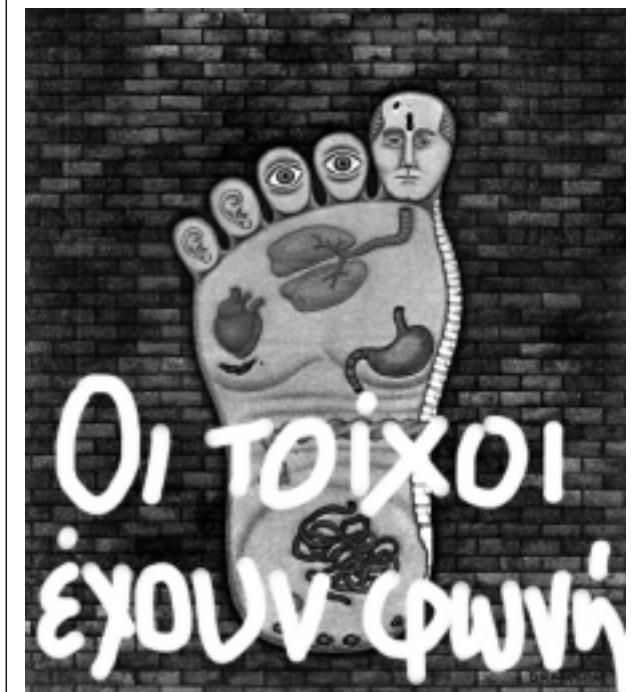
◆ Εις το όνομα της αγίας Πρεζιάδος...

◆ Και γαμπίπτις απεργίες! (7 Φλεβάρη 2005). Μιλάμε για πολλούς εμπόρους, μια πολλούς εμπόρους!

◆ Γιατί, μα γιατί δεν προσκλήθη το KK Ιράκ στο 17ο! (Σπαραξικάρδιο) γιατί;

◆ Η Διοίκηση του Σωματείου των ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ της Good Year χαιρετίζει το 17ο Συνέδριο: χαιρετίσματα λοιπόν στην εξουσία.

◆ Χλευάζει τον κεντροαριστερό Πρόντι ο Μπογιόπουλος (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 8/2/2005). Καλά, η Κομμουνιστική Επανίδρυση με ποιον «τα χει καλά»;. (Προσκεκλημένη στο 17ο).

◆ Η ευτυχία γράφεται με ε όχι με Ε(υρώ) (Citibank)

Ποιος είναι αυτός που ισχυρίζεται ότι ο καπιταλισμός είναι απάνθρωπο κοινωνικονομικό σύστημα; Ποιος είναι αυτός που αυθαδίζει, τουλάχιστον αυθαδίζει, όταν λέει ότι ο ιμπεριαλισμός μετέτρεψε τον πλανήτη -τα 2/3 έστω του πλανήτη- σε ένα απέραντο κάτεργο; Ποιος; Εκείνος ο γεράκος, μάλλον, που προχθές, στην ουρά του γκινέ μιας τράπεζας, έλεγε στον μπροστινό του: «μας έχουν δεμένους με σκοινί και μας τραβάνε». Ο άλλος -και αυτός συκοφάντης ήταν- του απαντούσε: «κοίτα στο ταβάνι, είναι γεμάτο αόρατες κρεμάλες». Ο τρίτος, ο πιο μπροστινός, και αυτός υποστηρικτής τερατωδών φεμάτων ήταν, γιατί κουνούσε υποστηρικτικά το κεφάλι του στα λεγόμενα των δυο άλλων. Ενας δεν βρέθηκε ρε παιδί μου να πει, ότι εγώ είμαι καλά, είμαι ευτυχισμένος, μ' αρέσει αυτό που γίνεται. Φταίει φοίνεται ότι είμαισταν σε άλλη τράπεζα. Δεν είμαισταν στη Citibank. Δεν την κάνωμε αυτή ευτυχισμένη.

◆ Φτάνει πια ο εμπαγμός, σχολείο και πράσινο στη Θερμίδα τώρα. (Ενωση Γονέων και Κηδεμόνων, 3ο Γυμνάσιο Αθήνας)

Αντε πάλι με αυτές τις περίεργες εμμονές των κατοίκων. Η Θερμίδα, ρε παιδιά, είναι φιλέτο. Τεράστιος χώρος, πάνω στη λεωφόρο Ηρακλείου. Να πάει στράφι για σχολείο και πράσινο; Θα μπορούσε κάλλιστα να γίνει ένα ωραίο, μεγάλο συγκρότημα γραφείων, εμπορικών κέντρων, με συνεχές ωράριο -δεν θέλω αγκυλώσεις περί εργατικής νομιθεσίας, δικαιωμάτων και τέτοιας- με τα πάντα του. Να ρέει το χρήμα άφθονο. Με τέτοιες αγκυλώσεις θα γίνει η ανάπτυξη; Που θα προσφέρει νέες θέσεις εργασίας; Ιμιτασίον θέσεις εργασίας, με ολίγον από μεροκάματο, ολίγον από ασφάλιση, ολίγον από περιθώληψη και με πολλή-πολλή δουλειά. Διότι όλοι πρέπει να συμβόλουμε στην πρόσδοτο του τόπου. Τα σχολεία μπορούν να αναπτυχθούν εκεί που υπάρχουν. Οπως αναπτύσσονται τόσα χρόνια. Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών Γυμνασίου και Λυκείου της ευρύτερης περιοχής στη Γκράβα. Χιλιάδες μαθητές. Ο ένας πάνω στον άλλο. Για να αποχτούν μεγαλύτερη κοινωνικότητα. Όλα τα φροντίζει η ανάπτυξη του τόπου. Άλλα και σεις, ρε παιδιά, που διαμαρτύρεστε ηπίως, κρεμώντας τρία πανό γύρω-γύρω από τη Θερμίδα, έτσι περιμένετε να τροποποιήσετε προς το θετικότερο την ανάπτυξη; Πού

■ <Μέτρα προσαρμογής μόνιμου χαρακτήρα> απαιτεί η Κομισιόν

Λιτότητα χωρίς τέλος

Η εισήγηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Συμβούλιο Υπουργών για τον τερματισμό της κατάστασης του υπερβολικού ελλείματος της χώρας έως το τέλος του 2006 είναι απόλυτα συμβατή με τη στρατηγική της ελληνικής κυβέρνησης. Με δεδομένα τα μεγάλα επί σειρά ετών ελλείμματα και το υψηλό δημόσιο χρέος που δημιουργήσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, η σημερινή κυβέρνηση είχε δύο επιδιώξεις: Αφενός την αποκατάσταση της δημοσιονομικής διαφάνειας και αφετέρου την ήπια διετή δημοσιονομική προσαρμογή. Η σημερινή εισήγηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά και οι έως τώρα αποφάσεις του Συμβουλίου Υπουργών έχουν δικαιώσει απόλυτα αυτές τις επιλογές.

Την παραπάνω δήλωση έκανε ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφης, μόλις έγινε γνωστή η απόφαση της Κομισιόν να εισηγηθεί στο Ecofin την παραπομπή της Ελλάδας σύμφωνα με το άρθρο 104/9 της Συνθήκης. Η δήλωση αποκαλύπτει προφανώς αμφιχανία. Περιέχει, όμως, και μια ομολογία. Οτι η εισήγηση της Κομισιόν είναι συμβατή με τη στρατηγική της κυβέρνησης Καραμανλή. Με άλλα λόγια, η κυβέρνηση Καραμανλή δεν έχει κανένα πρόβλημα με τις διαδικασίες παραπομπής, που τώρα φτάνουν στο τελικό τους στάδιο (το Συμβούλιο αναμένεται να υιοθετήσει τη σύσταση της Κομισιόν στη συνεδρίασή του της 17ης Φλεβάρη).

Είναι κάτι που έχουμε επισημάνει εδώ και καιρό. Ουδέποτε η κυβέρνηση Καραμανλή προσπάθησε να κοντράρει τις διαδικασίες παραπομπής. Αντίθετα, τις αβαντάριζε, πράγμα που είχε υπονιχτεί στο παρελθόν και ο αρμόδιος επίτροπος Χ. Αλμούνια, λέγοντας στους δημοσιογράφους: «Και πτοιος σας είπε ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν επιθυμεί την ενεργοποίηση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείματος»; Ο λόγος είναι προφανής. Η κυβέρνηση Καραμανλή επεδίωξε την ενεργοποίηση της διαδικασίας

από τα κοινοτικά όργανα ελπίζοντας ότι θα δημιουργήσει ένα άλλοθι για τον εαυτό της και θα μεταφέρει τις ευθύνες στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επί της θητείας της οποίας δημιουργήθηκε το ελλείμα. Αυτό, άλλωστε, λέει ευθέως και ο Αλογοσκούφης στη δήλωσή του που παραθέσαμε στην αρχή.

Τους εργαζόμενους, βέβαια, δεν τους ενδιαφέρει το πώς θα καταφέρουν να μοιραστούν τις ευθύνες ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, αλλά τί συνέπειες θα έχει στη ζωή τους όλη αυτή η ιστορία. Είναι περιττό να πούμε ότι δεν πρέπει κανένας να πάρει στα σοβαρά τα περί «ήπιας προσαρμογής» που μονότονα επαναλαμβάνουν τα κυβερνητικά στελέχη. Αρκεί να δει κανείς τι απαιτεί η Κομισιόν για να μην του μείνει καμιά αμφιβολία.

στον ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό.

Ο επίτροπος Αλμούνια υπέρβη σαφής. Η Κομισιόν όχι μόνο δεν δέχεται την πρόβλεψη της ελληνικής κυβέρνησης για ρυθμό ανάπτυξης 3,9% το 2005, αλλά προσανατολίζεται να αναθεωρήσει προς τα κάτω και τη δική της εκτίμηση, το περασμένο φθινόπωρο, για ρυθμό ανάπτυξης 3,3%. Η νέα εκτίμηση της Κομισιόν, η οποία θα στηρίζεται στα δεδομένα του τελευταίου τριμήνου του 2004, θα είναι γύρω στα 3% και το πιθανότερο θα δημοσιοποιηθεί με την εαρινή έκθεση για την πορεία των ευρωπαϊκών οικονομιών. Με τέτοιο ρυθμό ανάπτυξης είναι κάτι παραπάνω από το βέβαιο πως όχι μόνο δεν θα κατέβει το ελλείμμα κάτω από το 3%, όπως υποστήριζε η κυβέρ-

νατιλαϊκά μέτρα. Και αυτό, όμως, είναι σήμερα εξαιρετικά δύσκολο, γιατί το παχιχνίδι το κάνει η Κομισιόν, η οποία πιέζει για τη λήψη όμεσων μέτρων. Για το 2006, πάντως, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο. Η Κομισιόν είναι σαφέστατη στη σύσταση της:

«Για το 2006, ζητείται από την Ελλάδα να εφαρμόσει μέτρα προσαρμογής μόνιμου χαρακτήρα αποκλειομένων των έκτακτων μέτρων».

Η κατεύθυνση είναι σαφής. Οχι έκτακτα, αλλά μόνιμα μέτρα. Μ' αυτόν τον τρόπο θα προστατευθεί πρωτίστως το κεφάλαιο από την επιβολή π.χ. μιας έκτακτης φορολογίας. Φορολογική επιβάρυνση μπορεί να υπάρξει, αλλά αυτή πρέπει να είναι μόνιμη, με την αύξηση για παράδειγμα των συντελεστών ΦΠΑ ή τη μετάταξη ειδών από το

Πολιτισμός Γκουαντάναμο

Ισχυρό ράπισμα ήταν η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πάνω στην προσφυγή του Ιλίτς Ραμίρες Σάντσες (Κάρλος) για τις συνθήκες κράτησης του από το γαλλικό κράτος. Το ΕΔΑΔ με μεγάλη πλειοψηφία απέρριψε την προσφυγή, κρίνοντας ότι να μεν οι συνθήκες κράτησης του Κάρλος είναι άθλιες και διαφέρουν από αυτές των άλλων κρατουμένων, όμως είναι απαραίτητες και γι' αυτό δεν παρανόμησε το γαλλικό κράτος.

Νομικοί που παρακολουθούν συστηματικά τη νομολογία του ΕΔΑΔ μας είπαν πως αυτή η απόφαση συνιστά ένα άλμα προς τα πίσω σε σχέση με τις προηγούμενες αποφάσεις του. Γιατί το ΕΔΑΔ έδειχνε μια ευαισθησία σε θέματα τύρωσης των κοινωνικών δικαιωμάτων που περιγράφονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και πολλές φορές είχε καταδικάσει κυβερνήσεις ευρωπαϊκών κρατών για βασανιστήρια, χρήση παράνομων αποδεικτικών μέσων, ειδικές συνθήκες κράτησης κ.λπ.

Αυτή, όμως, είναι μια αφορημένη νομική προσέγγιση που δεν πάρει υπόψη την πολιτική πραγματικότητα. Το ΕΔΑΔ ήταν τρόπον τινά ο φερετζές της Ευρώπης. Το δικαστήριο που συμβόλιζε το απώγειο του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού, ο οποίος δεν μπορούσε να ανεχεί πρακτικές όπως τα βασανιστήρια. Το σύστημα λειτουργίας αυτού του δικαστήριου ήταν το εξής: μια υπόθεση θα έπρεπε να τελεσιδικίσει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων (να εξαντληθούν όλα τα εθνικά ένδικα μέσα) για να μπορεί να παραπεμφθεί στο ΕΔΑΔ. Είχε, λοιπόν, όλη την άνεση το συγκεκριμένο δικαστήριο να παίρνει κάποιες τέτοιες αποφάσεις, σε κάποιες υποθέσεις, λειτουργώντας περισσότερο ως σύμβολο και λιγότερο ως δικαστήριο που ρύθμιζε τη συμπεριφορά των κρατικών μηχανισμών.

Στην περίπτωση του Κάρλος, όμως, δεν έχουμε να κάνουμε με κάποιον φτωχοδιάβολο που τον σάπισαν στο ξύλο οι μπάτσοι σε κάποιο αστυνομικό τμήμα και δεν κατάφερε να βρει το δίκιο του στο δικαστικό σύστημα της χώρας του. Εχουμε να κάνουμε με ένα σύμβολο. Με τον άνθρωπο που κατά την κυρίαρχη προπαγάνδα προσωποποιεί την «τρομοκρατία» στην Ευρώπη και μάλιστα όχι ως φαινόμενο σε μια-δυο χώρες, αλλά ως φαινόμενο που αναπτύσσεται στην Ευρώπη και έχει ρίζες στη Μέση Ανατολή και την Αφρική.

Η μεταχείριση του Κάρλος από το γαλλικό κράτος έχει παραδειγματικό χαρακτήρα. Οπως παραδειγματικό χαρακτήρα έχει η μεταχείριση των δικών μας πολιτικών κρατουμένων από το ελληνικό κράτος. Οπως παραδειγματική ήταν η μεταχείριση των αγωνιστών της RAF από το γερμανικό κράτος (εκεί που πρωτοχτίστηκαν τα λευκά κελιά, στο κάτεργο του Σταμχάιμ).

Η απόφαση του ΕΔΑΔ, με το προκλητικό σκεπτικό της (είναι άθλιες οι συνθήκες κράτησης, αλλά είναι απαραίτητες) στέλνει ένα μήνυμα. Αυτό που ονομάστηκε ευρωπαϊκός νομικός πολιτισμός και που πρωτίστως συμβολίστηκε με τις αποφάσεις του ΕΔΑΔ ισχύει μόνο για τη ρύθμιση των απλών, μη πολιτικών υποθέσεων. Για τη ρύθμιση των πολιτικών υποθέσεων, αυτών που αφορούν αντιπάλους των αστικών καθεστώτων και της νέας τάξης πραγμάτων, ισχύει ο πολιτισμός του Γκουαντάναμο. Ας το πάρουμε κι εμείς αυτό το μήνυμα, συνειδητοποιώντας πως το κίνημα αλληλεγγύης θα αντλήσει δύναμη από το λαό και όχι από τους θεσμούς.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερνάτια, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεός

